

(สำเนา)

เลขรับ ๑๕๗๕๔/๒๕๖๕ วันที่ ๒๙ พ.ย. ๒๕๖๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๖๕๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ปวีณา พิมพ์
/s/ ทาน
อัครพล ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเพิ่มเติมแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และการประพุดมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับการควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รวมทั้งการดำเนินการของพนักงานอัยการในคดีทุจริตในภาครัฐ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

(๕) กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ และยกเลิกมาตรา ๖๓)

- (๗) กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)
- (๘) กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำหรับกรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำการไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และกรณีหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและความเสียหายต่อทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)
- (๑๐) เพิ่มเติมความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ บางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริง และชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพฤติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้นและกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง
หรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่ง
หรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้
เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา
หรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤตินิยมชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการ
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
รวมทั้งการกระทำความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่
ในลักษณะเดียวกันด้วย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภา
ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และ
องค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่
หรือประพฤตินิยมชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือ
ผู้สนับสนุน

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่ง
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้สวน” ทุกแห่ง

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ใต้อาณัติและวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแล การใต้อาณัติเกี่ยวกับการประพศติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณา ให้ความเห็นชอบสำนวนการใต้อาณัติดังกล่าว

(๔) พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพศติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม สำนวนการใต้อาณัติที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ใต้อาณัติเอง

(๕) ใต้อาณัติและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการใต้อาณัติดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการใต้อาณัติ แล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้

(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (๔) และ (๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป

(๗) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย

(๙) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การใต้อาณัติ เว้นแต่ เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรี มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (๓) และ (๕) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการใต้อาณัติด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๗/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ให้รวมถึง การดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดีภายหลัง การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียว แต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔)

หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้อกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำกรหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขานุการ รองเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขานุการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๘/๑ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป

(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.

ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช้เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย

(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ในคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย

(ข) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน เป็นเรื่อง ๆ ไป

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๘/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวน และพิจารณาวินิจฉัยข้อมูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘/๓ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบ

มาตรา ๑๘/๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช่เป็นกรณีตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๘/๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูล ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้

ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๘/๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยตามมาตรา ๓๘ และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๑/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช่เป็นกรณีที่ พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความ เข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไป โดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๒๑/๒ กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้ง บุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับ มอบหมาย

จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“หมวด ๒
การไต่สวน

มาตรา ๒๓ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินห้าปีก็ได้

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้

เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวน และวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มี

พยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษา หรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังมีได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย

(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ
ดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจน
เพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา
และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้

(๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องประพุดติมิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่
หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจาก
การไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการ
ไต่สวนก็ได้

เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท.
สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขานุการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง
ถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป
แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขานุการเป็นผู้พิจารณา
รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสิบห้าวัน ในกรณีที่
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่า
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่ง
เบื้องต้นของเลขานุการ

มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีที่ถูกกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.
บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาฉบับนั้นไว้

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือ
หรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๓๐ ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ
ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาในฐานะอื่น
ที่มีใช่เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวน ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้าน ตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤตินิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณา ก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลัง เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีโทษเหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาภายหลังจาก ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดง การรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหา จากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้ง ข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิ นำนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหา ไม่มีนายความและร้องขอ ให้สำนักงานจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกิน สิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียด ตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้

(๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจง ด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคล มาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวน ตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณา ในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจ จะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจาก คณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา ของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะ ดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์กรมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูขวัญ หลอกหลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ ในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอด ออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้น อาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่ง มาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรอง ความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงาน การไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้ง ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณา โทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง มติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และ อำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤตินิชอบ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น จะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น

มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้

ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับ

ผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบ หรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น

ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๘ เป็นความผิดทางอาญาที่มีโทษเป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุนข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ความผิดทางอาญามาตราวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป

มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๔ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการได้ส่วนได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวน คำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือโต้แย้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแล้ว”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๘/๑ แห่ง พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ามีความผิดตาม (๑) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลดโทษผู้ถูกกล่าวหานั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาขึ้นสั่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่า ชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือ เพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีมีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘/๒”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการได้ส่วน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๐ การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว

มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัย
ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมาย
ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทน
ในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการ
เปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ
และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป
สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพหุติมิชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการ
กระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น และกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรง
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติ
หน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และ
เที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามและถ้อยคำให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในส่วนอื่นที่มีการ
แก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และแก้ไขคำว่า “ไต่สวนข้อเท็จจริง” เป็นคำว่า “ไต่สวน”)
โดยบทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” มีความหมายเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อรองรับคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน และบทนิยามคำว่า “ประพฤตินิชอบ” ได้กำหนดให้ หมายความว่า การกระทำทั้งที่เป็น การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการกระทำความผิดทางวินัย แต่ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่ เพื่อแยกคดีประพฤตินิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ออกจากคดีทุจริต ต่อหน้าที่ และเป็นการขยายหน้าที่ในส่วนดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกลไกฝ่ายบริหารใน การติดตามตรวจสอบการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ได้กำหนดให้ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตฯ แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภทที่สมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระดำเนินการ สำหรับบทนิยามและการใช้คำว่า “ไต่สวน” เป็นไปเพื่อให้สอดคล้องกับ การใช้ถ้อยคำและความหมายในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

๒.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่สามารถมอบหมายการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เนื่องจากต้องการความเชี่ยวชาญและการประสานแนวทางการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ดำรงตำแหน่ง ดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นงานในลักษณะเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา ๕ วรรคสี่)

๒.๓ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในคดีประพฤตินิชอบเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรง ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และกำหนดแยกหน้าที่และอำนาจในคดีทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นกรณี ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับหน้าที่และอำนาจอื่นที่สำคัญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เช่น การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย เมื่อมีความจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ และ การปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหาย อันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗) นอกจากนี้ ได้กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบหมายรวมถึงการดำเนินคดี กับบุคคลที่เกี่ยวข้องและการดำเนินคดีกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกัน (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑) และ ปรับปรุงอำนาจที่จำเป็นในการได้มาซึ่งเอกสารและหลักฐานสำหรับการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๒.๔ กลไกการปฏิบัติหน้าที่ในคดีทุจริตต่อหน้าที่และคดีประพฤตินิชอบ

(๑) คดีทุจริตต่อหน้าที่ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อรองรับการที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอาจมีขึ้นได้ใน ๒ กรณี ได้แก่ กรณีแรก คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไป (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ (ก)) และกรณีที่สอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นรายกรณี (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ (ข)) ทั้งนี้ การนับระยะเวลาการดำเนินการ การแจ้งไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อมีการรับเรื่อง และขอบเขตการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความแตกต่างกัน ตามลักษณะการมอบหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีขึ้น

สำหรับการดำเนินการไต่สวนในคดีทุจริตต่อหน้าที่นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยระยะเวลาไต่สวนและข้อมูลความผิดให้เป็นไปตามระยะเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และพระราชบัญญัตินี้กำหนด (เพิ่มมาตรา ๑๘/๒) รวมทั้งกำหนดให้มีการส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ในกรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (เพิ่มมาตรา ๑๘/๓)

(๒) คดีประพฤติมิชอบ ได้กำหนดกลไกทางกฎหมายสำหรับการดำเนิน คดีประพฤติมิชอบซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่และลดขั้นตอนเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพขึ้น โดยกำหนดให้กรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจและไม่ใช้การทุจริต ต่อหน้าที่ ให้เลขาธิการ ป.ป.ท. สั่งให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวน ภายใต้การกำกับดูแลของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นการลดขั้นตอนการต้องนำเรื่องเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก่อน มอบหมายให้มีการไต่สวนคดีประพฤติมิชอบ (เพิ่มมาตรา ๑๘/๔)

๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันให้กับผู้ถูกกล่าวหา ที่ถูกไต่สวน และแก้ไขเพิ่มเติมการใช้อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่และแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และ มาตรา ๑๙/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคสอง)

๒.๖ กำหนดการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และผู้ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มหลักประกันและการให้ความช่วยเหลือ ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานที่สุจริต และกำหนดให้กรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒)

๒.๗ ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเที่ยงธรรม และสอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ (๒) และ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่ เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติทั้งหมด ในหมวด รวมทั้งยกเลิกมาตรา ๖๓) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ระยะเวลาไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูล

กำหนดระยะเวลาการไต่สวน โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจ ขยายระยะเวลาการไต่สวนออกไปตามที่ได้จำแนกไว้แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๓ ปี เว้นแต่เรื่องที่ต้อง ไต่สวนในต่างประเทศอาจขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๕ ปี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓)

นอกจากนี้ ได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา คดีประพฤติมิชอบที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากที่มีการรับเรื่องไว้ พิจารณา โดยให้ดำเนินการต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๓ ข้างต้น แต่ไม่เกิน ๓ ปี

นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจในการดำเนินคดีอาญา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นหลักประกันให้กับผู้ที่พ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องได้รับการตรวจสอบการกระทำความผิดทางวินัยจากรัฐ ในระยะเวลาที่เหมาะสม ในมาตรฐานเดียวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับกรณีคดีทุจริตต่อหน้าที่ กำหนดระยะเวลาจะเป็นไปตามร่างมาตรา ๑๘/๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้ระยะเวลาการกล่าวหา และระยะเวลาการไต่สวนและมีมติวินิจฉัยชี้มูลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ และตามที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๓ นี้

(๒) ผู้ทำหน้าที่ไต่สวน

ผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก่อนเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มี ๒ กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔) ได้แก่

กรณีที่หนึ่ง การไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ที่ดำเนินการในลักษณะองค์คณะ ๆ ไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการ ป.ป.ท. แต่งตั้ง โดยจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยก็ได้

กรณีที่สอง การไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวน สำหรับเรื่องที่ทำเป็นและซับซ้อน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการ ป.ป.ท.

สำหรับการไต่สวนเบื้องต้นก่อนการรับเรื่องไว้พิจารณา เลขาธิการ ป.ป.ท. จะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งดำเนินการก็ได้

นอกจากนี้ ได้กำหนดห้ามผู้มีส่วนได้เสียในคดีทำหน้าที่ในการไต่สวน เพื่อให้การไต่สวนของผู้ไต่สวนเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

(๓) ขั้นตอนและกระบวนการไต่สวน

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการรับเรื่องและการจำหน่ายเรื่อง โดยกำหนดเรื่องที่ต้องห้ามรับไว้พิจารณา และเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีดุลยพินิจในการที่จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖) และกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถยุติการดำเนินการไต่สวนในกรณีเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีการประพฤติมิชอบที่ไม่ใช่ความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง โดยให้เลขาธิการส่งเรื่องที่ยุตินั้นให้หน่วยงานดำเนินการและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ซึ่งเป็นการลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายบริหารในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๒) คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนและชี้มูลความผิด รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๓) การกล่าวหา กำหนดให้สามารถทำได้ด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

๔) การมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหา

กรณีข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

กรณีที่ข้อกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ ให้มีการแจ้งข้อกล่าวหา เป็นหนังสือและส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา ให้มีการบันทึกและให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว เพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการแจ้งข้อกล่าวหาในปัจจุบัน นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีจิตทนายความให้กับผู้ถูกกล่าวหา และกำหนดรายการที่จำเป็นในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นประโยชน์กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔)

๕) การให้โอกาสชี้แจงหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม

กำหนดให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจงและพยานหลักฐานมาให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาประกอบการดำเนินการก่อนมีมติชี้มูลความผิด เพื่อให้การไต่สวนเป็นไป โดยยุติธรรมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๖) การสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว

กำหนดให้มีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติ หน้าที่เป็นการชั่วคราว เพื่อมิให้บุคคลดังกล่าวเข้ายุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และเพื่อประโยชน์ในการ ไต่สวน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

๗) วิธีการสอบปากคำและการรับรองพยานหลักฐานจากต่างประเทศ

กำหนดห้ามจูงใจโดยมิชอบเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำในการไต่สวน และกำหนดวิธีการสอบปากคำและการรับฟังพยานหลักฐานจากต่างประเทศ เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดย สุจริตและเที่ยงธรรม และเพื่อประโยชน์ในการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นศาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๔) การดำเนินการเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

๑) การแจ้งและการดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท.

มีมติชี้มูลความผิด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ให้ประธาน กรรมการ ป.ป.ท. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น และ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐาน ความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติและรายงานการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘) ทั้งนี้ ได้แยกการดำเนินการลงโทษทางวินัย เป็น ๒ กรณี ได้แก่

กรณีการประพุดติมิชอบ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล ทั้งนี้ จะต้องไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๑ ด้วย หากเกิน ระยะเวลาดังกล่าวจะมีการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้า และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจที่จะดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป

กรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ ต่อไป

๒) กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถขอคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๓) การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

กำหนดให้ในกรณีที่มีพยานหลักฐานใหม่ ผู้บังคับบัญชาหรือ
ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสามารถขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิดทางวินัย
ผู้ถูกกล่าวหาได้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)

๔) การไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๔.๑) กรณีไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.
โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อ
กฎหมาย และให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง
แล้วแต่กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)

๔.๒) กรณีไม่อาจดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ
ป.ป.ท. เนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลมิได้ให้อำนาจไว้
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือ
สั่งให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เว้นแต่กรณีที่ไม่อาจดำเนินการทางวินัยเพราะเหตุที่พ้น
ระยะเวลาไต่สวนตามที่กฎหมายกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

๕) การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ก.พ.ค.

กำหนดให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท.
อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่หาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น
ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณี
ที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบหรือถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท.
และ ก.พ.ค. สามารถร่วมมือกันในการเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยและลดขั้นตอน
ในการใช้สิทธิของผู้ถูกลงโทษดังกล่าว สำหรับผู้ถูกลงโทษทางวินัยซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. มีสิทธิ
ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งลงโทษโดยไม่ต้อง
อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๖) การดำเนินคดีอาญาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิด

ในกรณีที่การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ
ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัย เป็นความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดี โดยให้ถือว่า
การดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการ
สอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา โดยในกรณีที่พนักงานอัยการ
เห็นว่ายังมีข้อไม่สมบูรณ์ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ เพื่อไต่สวนเพิ่มเติม ในกรณีจำเป็น
อาจตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง
แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยืนยันให้ฟ้องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด
สำหรับความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้
หน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการต่อไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔) ทั้งนี้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาอยู่ใน

ศาลทหาร ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจอัยการสูงสุด เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

๗) กรณีการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นกรณีออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใดและ ปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณี ที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบชี้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอน เอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๕) ความผิดและโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในชั้นไต่สวน

ยกเลิกความผิดและโทษกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีขึ้นตามมาตรา ๔๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวน ข้อเท็จจริง (ยกเลิกมาตรา ๖๓)

๒.๘ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.

กำหนดให้มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไต่สวน ในลักษณะเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง)

๒.๙ เหตุยกเว้นโทษ

กำหนดเหตุยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และได้มีการโต้แย้งการกระทำความผิดหรือได้แจ้งข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดในมาตรา ๑๓๔ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (เพิ่มมาตรา ๕๗/๑)

๒.๑๐ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

(๑) กำหนดเหตุผลโทษและยกเว้นโทษ สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกชี้มูลว่า กระทำความผิด ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษ เมื่อเป็นการ กระทำโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือ มาตรการเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุที่ไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ผลดี เพื่อเป็นช่องทางการให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ ของทางราชการ (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง)

(๒) กำหนดให้เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่า หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ หรือเป็นเหตุให้เกิดความ เดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้สำนักงาน ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับ การกระทำดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อขจัด ความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยในกรณีที่มี การแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐปรับปรุงแก้ไขหรือระงับแล้ว ไม่มีการดำเนินการภายในระยะเวลา ที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้มีการประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ เพื่อให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘/๒)

๒.๑๑ บทกำหนดโทษ

กำหนดความผิดและโทษเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลที่ได้แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสอง)

๒.๑๒ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดรองรับการดำเนินการที่ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ ให้นับระยะเวลาตามที่มาตรา ๓๑ กำหนด (ร่างมาตรา ๒๐)

(๒) กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดสภาพบังคับกรณีที่ไม่แล้วเสร็จตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๑๓ มาตรการรักษาการ

กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ (ร่างมาตรา ๒๒)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ส่งผลให้การดำเนินคดีทุจริตในภาครัฐเป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลต่อการลดการทุจริตในภาครัฐ และทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการใช้งบประมาณในภาครัฐและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการเพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้กล่าวหาที่สามารถดำเนินการผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มมาตรการคุ้มครองให้แก่ประชาชนผู้กล่าวหาและผู้แจ้งเบาะแสหรือเป็นพยานโดยกำหนดห้ามการเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวและกำหนดโทษสำหรับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ เช่น การเผยแพร่ให้ประชาชนทราบถึงเหตุที่ได้ส่วนเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือการเผยแพร่ให้ประชาชนทราบกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้น</p>	<p>และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบัญญัติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤตินิยมชอบในภาครัฐ</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้น</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่ที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>การปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่ที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย</p>	<p>เพื่อให้การ “ประพฤติมิชอบ” มีความหมายที่ครอบคลุมการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ และความผิดที่เป็นความผิดทางวินัย นอกจากการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถเป็นกลไกในฝ่ายบริหารในการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้บริหารระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(๓) พนักงานอัยการ</p> <p>(๔) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)</p> <p>“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้</p>	<p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ</p> <p>(๒) พนักงานอัยการ</p> <p>(๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคล ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขต “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ที่จะอยู่ภายใต้พระราชบัญญัตินี้และภายใต้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยมีการยกเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภทเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในบางประเภทไม่อยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาของฝ่ายบริหารสมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระดำเนินการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าได้กระทำการทุจริตในภาครัฐอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดด้วย</p> <p>“ไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย</p> <p>“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขานุการ รองเลขานุการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน</p> <p>“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย</p> <p>“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขานุการ รองเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.</p> <p>“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (พรป. ป.ป.ช.)</p> <p>เพื่อให้การใช้ถ้อยคำสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและ พรป. ป.ป.ช.</p> <p>เพื่อให้คำว่า “พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่ารวมถึงหัวหน้าพนักงานไต่สวน และสอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคนที่ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๕/๑ และมีเลขาธิการ</p>	<p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ”</p> <p>มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” ในมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้สวน”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔</p>	<p>เพื่อให้การใช้ถ้อยคำสอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อแก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” ในบทบัญญัติอื่นของกฎหมายปัจจุบันที่มีได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้สวน” ซึ่งจะทำให้การใช้ถ้อยคำสอดคล้องกันทั้งฉบับ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>ให้เลขาธิการเป็นเลขาธิการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ</p> <p>มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๑/๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p>	<p>“เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดไปปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๓) ใดส่วนและวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการใดส่วนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม</p>	<p>เพื่อให้การเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะตัว และมอบอำนาจไม่ได้</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และคดีประพฤติมิชอบที่เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมทั้งปรับปรุงหน้าที่และอำนาจในส่วนอื่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๓) เสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๔) ได้สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๕) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๖) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p> <p>(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนดังกล่าว</p> <p>(๔) พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนเอง</p> <p>(๕) ได้สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการไต่สวนดังกล่าว</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้</p> <p>(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (๔) และ (๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป</p> <p>(๗) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย</p> <p>(๙) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔วรรคสาม</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๓ ภายใต้อำนาจมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(๑) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา ๒๔</p> <p>(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๓) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐</p> <p>(๔) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย</p>	<p>(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวมตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตาม (๓) และ (๕) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการไต่สวนเองด้วยโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๑๗/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดีภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำเป็นกรรมเดียวแต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำ ความผิดเกี่ยวข้องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การไต่สวนและวินิจฉัยในคดีทุจริต ต่อหน้าที่และประพฤติมิชอบและการดำเนินคดีสามารถดำเนินการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและการกระทำ ความผิดที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันกับคดีทุจริตในภาครัฐได้</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาปนากิจการในส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไปแล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>“มาตรา ๑๘ ในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาปนากิจการในส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องที่ไต่สวนมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไปแล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือสนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการ ไต่สวน เลขานุการ รองเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>เพื่อให้การได้มาซึ่งเอกสารและหลักฐาน และข้อมูลที่สำคัญต่อการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูล มีประสิทธิภาพและเป็นการแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติที่ผ่านมา</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการจะมอบหมายให้เลขาธิการลงนามในเอกสารแทนก็ได้”</p> <p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ มาตรา ๑๘/๒ มาตรา ๑๘/๓ และมาตรา ๑๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๑๘/๑ ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) กรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนโดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความคิดไว้เป็นการทั่วไป</p> <p>(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะได้รับเรื่องร้องเรียนโดยตรงหรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช่เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p> <p>(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณา วินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องแล้วแต่กรณี</p> <p>(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เป็นคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องดำเนินการแทน ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ใน ๒ กรณี คือ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเป็นการทั่วไป และกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเป็นรายกรณี</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>เท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย</p> <p>(ข) กรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป</p> <p>(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวิ นิจฉัยชี้ มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่ จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใดหรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>มาตรา ๑๘/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการในคดีทุจริตต่อหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมีการมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแทนได้ โดย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกล่าวหาที่รับไว้ตั้งต่อไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป</p> <p>(๑) เรื่องกล่าวหาบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดร่วมกับบุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ด้วย</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ</p> <p>ในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวหาที่ไม่ชัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๘/๓ ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ</p>	<p>ระยะเวลาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลสอดคล้องกับใน พร.ป. ป.ป.ช. และตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนกรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเวลาที่กำหนด</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๓) เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา</p> <p>ในกรณีเรื่องกล่าวหาตาม (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือจะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๘/๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p> <p>(๒) ในกรณีที่ เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช่เป็นการผิดตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท."</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เป็นคดีประพฤติมิชอบ ซึ่งเป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่และลดขั้นตอนการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าว มีอำนาจร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นให้ออกหมายจับได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเรื่องการจับ การขังและการปล่อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่มีการจับกุม ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับไปยังศาลแล้วแจ้งให้พนักงานอัยการทราบภายในสี่สิบแปดชั่วโมง</p>	<p>ในการจับ และควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ และมาตรา ๒๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๒๑/๑ ในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการใดส่วน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใจเป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีและได้รับความคุ้มครองจากการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๔ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายแล้วแต่กรณี</p> <p>การแต่งตั้งที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p>	<p>ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง</p> <p>มาตรา ๒๑/๒ กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>จำนวนและการแต่งตั้งที่ปรึกษิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริงและความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๗</p>	<p>เพื่อให้สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาสำหรับให้คำปรึกษาและช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ท.</p> <p>เพื่อให้การไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ และบทบัญญัติใน พรป. ป.ป.ช. รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการไต่สวนให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ การไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <hr/> <p>มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(๑) เมื่อได้รับการกล่าวหาตามมาตรา ๒๔</p> <p>(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>(๓) เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐</p> <p>(๔) เมื่อได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย</p> <p>มาตรา ๒๓/๑ ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าจะรับหรือไม่รับ หรือสั่งจำหน่ายเรื่องตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา</p> <p>ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการ</p>	<p>แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ความต่อไปนี้เป็น</p> <p style="text-align: center;">“หมวด ๒ การไต่สวน</p> <hr/> <p>มาตรา ๒๓ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคนหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่ได้เป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินห้าปีก็ได้</p>	<p>เพื่อให้การไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับการไต่สวนตาม พรป. ป.ป.ช. และกำหนดระยะเวลาการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลที่ชัดเจนภายใต้กรอบระยะเวลาตาม พรป. ป.ป.ช. เพื่อให้การไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเป็นไปโดยรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมตามที่ มาตรา ๒๕๘ ง. (๑) ของรัฐธรรมนูญกำหนด</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้</p> <p>ในการนี้ เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๓๒ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนหรือมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความคิดก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและระดับและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาด้วย</p> <p>คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่นั้น</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๗/๒ ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นเบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วนำเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามวรรค ๓๔ ต่อไป</p> <p>เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เลขาธิการมีอำนาจตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ ๆ ละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p> <p>การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้</p> <p>เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป</p> <p>ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ผู้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p>ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p>	<p>เพื่อกำหนดให้พนักงาน ป.ป.ท. และคณะอนุกรรมการไต่สวนเป็นผู้ทำหน้าที่ไต่สวนได้ตามระดับความสำคัญและซับซ้อนของคดี</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้ไตสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการดำเนินการไตสวนข้อเท็จจริงของเลขาธิการและพนักงาน ป.ป.ท. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๓๙ เมื่อดำเนินการไตสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ให้จัดทำสำนวนการไตสวนข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้มีการไตสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไตสวนข้อเท็จจริงใหม่ก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่มี การถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</p> <p>(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี</p>	<p>ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไตสวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไตสวนของผู้ไตสวนและวิธีการทำสำนวนการไตสวนก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี</p> <p>(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทั้งฟ้อง หรือเป็นกรณีศาลยังมิได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี</p> <p>(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย</p> <p>(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี</p>	<p>เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามรับไว้พิจารณา</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้</p> <p>(๒) เรื่องที่สว่างเลยมมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>(๓) เรื่องที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p> <p>มาตรา ๒๘ เรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับหรือสั่งจำหน่ายตามมาตรา ๒๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นสมควรให้แจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วและแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ</p>	<p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้</p> <p>(๒) เรื่องที่สว่างเลยมมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาและเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้</p> <p>(๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๔) เรื่องที่ประพฤตินิยมชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>(๕) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ</p> <p>มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้</p> <p>เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขอากรจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้</p>	<p>เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถที่จะไม่รับหรือจำหน่ายเรื่องได้</p> <p>เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถยุติการดำเนินการไต่สวนในเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีการประพฤตินิยมชอบที่ไม่ใช่ความผิดทางวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และให้หน่วยงานดำเนินการและรายงานผลแทน ซึ่งจะลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นเครื่องมือติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๙ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาหรือไม่รับเรื่องใดไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๙ การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำการทุจริตในภาครัฐ จะทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้</p> <p>ในกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาฉบับไว้ และในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ประสงค์จะเปิดเผยตน ห้ามไม่ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ รวมทั้งหลักฐานอื่นใดที่เป็นการส่วนตัวของผู้กล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่กล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้กล่าวหาจะต้องลงชื่อและที่อยู่ของตน แต่หากผู้กล่าวหาจะไม่ลงชื่อและที่อยู่ของตนต้องระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานเบื้องต้นไว้ให้เพียงพอที่จะดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p> <p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากกระทำการทุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณาหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือส่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบทุกสิบห้าวัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณาหรือส่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ</p> <p>มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือหรือผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยกรณีที่กล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหาฉบับไว้</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p>	<p>เพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ท. สามารถพิจารณาหรือไม่รับเรื่องหรือส่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นและเป็นการลดภาระงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p> <p>เพื่อให้การกล่าวหาสามารถกระทำได้ในหลายลักษณะ รวมทั้งผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในภาครัฐ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสียก่อนและส่งสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะถือว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกับสำนักงาน โดยกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำสำนวนการสอบสวน การควบคุมตัว การปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อถือปฏิบัติร่วมกัน</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่มีโทษ การกระทำการทุจริตในภาครัฐรวมอยู่ด้วย และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า หากให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า จะส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่อง และขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปก็ได้ โดยให้นำขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สั่งจำหน่ายเรื่องนั้น ในกรณีนี้ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปด้วยก็ได้</p>		

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ โดยได้มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้แล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจควบคุมและพิจารณาสิ่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกควบคุมตัวนั้นได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด</p> <p>ในกรณีที่ต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการฟ้องคดี พนักงาน ป.ป.ท. อาจยื่นคำร้องขอหมายซึ่งผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ หากกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๑ เรื่องที่ พนักงานสอบสวนส่งมายังคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่ใช่กรณีตามมาตรา ๒๓</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๑) (๒) และ (๓)</p> <p>(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับหรือพิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๔)</p>		

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในกรณีตาม (๑) และ (๓) ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>มาตรา ๓๓ (ยกเลิก)</p> <p>มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เป็นอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการได้สวนข้อเท็จจริง</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีอยู่ในฐานะพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มาก่อน</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา กับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติ หรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยโดยพลัน ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ออนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน</p>	<p>มาตรา ๓๐ ในการได้สวนเรื่องใด ผู้ใดสวนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่เป็นผู้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่น ที่มีใช่เป็นการได้สวนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดา กับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ใดสวนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้น ห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ใดสวนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสัปดาห์</p>	<p>เพื่อให้ผู้ทำหน้าที่ได้สวนมีความเป็นกลางในการทำหน้าที่ได้สวน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีนี้การกระทำ ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕</p>	<p>นับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ใดสวมซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด</p> <p>การดำเนินการที่ได้นำดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมีคำคัดค้านตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมิมีมติเป็นอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีโทษแต่ตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาก่อนหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินการต่อไป</p>	<p>เพื่อให้มีกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับคดีประพฤติมิชอบ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยนอกจากกรอบระยะเวลาในคดีทุจริตต่อหน้าที่ที่กำหนดไว้ใน พรป. ป.ป.ช. แล้ว การดำเนินการในกรณีประพฤติมิชอบก็จะมีกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมกับลักษณะคดีดังกล่าว ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยรวดเร็วและเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหา</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖ ในการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำประกอบการชี้แจง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำพยานความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของตนได้</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ</p> <p>มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร</p> <p>ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะทำเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ให้นำด้วยเหตุใดให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการมาชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำพยานความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานความและร้องขอให้สำนักงานจัดพยานความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด</p>	<p>เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาตนเองนั้นไม่มีมูล</p> <p>เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาเมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด และกำหนดวิธีการจัดหาพยานความและการสอบปากคำเด็กให้ชัดเจน สำหรับการกำหนดวิธีการแจ้งข้อกล่าวหา มีขึ้นเพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการแจ้งข้อกล่าวหา ซึ่งมีหลักการลักษณะเดียวกับมาตรา ๕ แห่ง พรป. ป.ป.ช.</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๗ ก่อนที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่อไป จะเป็นอุปสรรคต่อการได้สวนข้อเท็จจริง สมควรสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งพักราชการ พักงานหรือให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ</p>	<p>มาตรา ๓๕ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้</p> <p>(๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา</p> <p>(๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐</p> <p>มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การได้สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ใดสวนตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจงพยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณีด้วย</p> <p>มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้วถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการได้สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับรายการที่จำเป็นในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาซึ่งจะเป็นประโยชน์กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการส่งพยาน เอกสารหลักฐานหรือข้อมูลได้แม้พ้นกำหนดเวลา เพื่อประกอบการพิจารณาชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.</p> <p>เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาสามารถสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการและการได้สวน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณาเมื่อนายกรัฐมนตรีวินิจฉัยประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการไปตามคำวินิจฉัยนั้น</p> <p>ในกรณีที่ผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีมติ และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น</p> <p>มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. กระทำการใด ๆ อันเป็นการล่อลวงหรืออุบาย หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำใด ๆ ในเรื่องที่ได้สวนข้อเท็จจริง</p> <p>ถ้อยคำใดที่ได้มาโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้</p>	<p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่ตั้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหากลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว</p> <p>ความในมาตราี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์กรมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้ค่านับสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรามาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำให้โดยมีขอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ได้สวน</p> <p>ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกในวัสดุซึ่งฝ่ายใดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด</p>	<p>เพื่อให้การไต่สวนต้องกระทำขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายในมาตรฐานเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๗ แห่ง พรบ. ป.ป.ช. รวมทั้งเป็นการลดขั้นตอนการใช้พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือจากต่างประเทศ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีผลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p>	<p>ก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอื่นได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้องของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้</p> <p>มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น</p> <p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่งรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาที่นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการลงโทษทางวินัยภายหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมกับผู้ถูกลงโทษ โดยในส่วนที่เป็นกรดำเนินการลงโทษทางวินัยในคดีทุจริตต่อหน้าที่นั้น ให้ดำเนินการตาม พรป. ป.ป.ช. ต่อไป เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความสับสนในการดำเนินการในคดีทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง</p> <p>มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกลงกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นไม่เกินห้าปี นอกจากตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือวันที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นในกรณีที่มีการกล่าวหาเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๔๕</p>	<p>ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</p> <p>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ไม่ว่าก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยมูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ หนึ่งกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป</p> <p>มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p>	<p>กำหนดให้มีการขอคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนได้ เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๒ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ</p> <p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๔๑ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๑ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ</p>	<p>มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้มีกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>ในการพิจารณาทบทวนวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น</p> <p>มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น</p> <p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา มิได้ให้อำนาจไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ ในกรณีมีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งมีหลักการในลักษณะเดียวกับมาตรา ๔๔ แห่ง พรป. ป.ป.ช.</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีประสิทธิภาพ และเกิดสภาพบังคับในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งมีหลักการในลักษณะเดียวกับมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง แห่ง พรป. ป.ป.ช.</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการสั่งลงโทษในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับมิได้ให้อำนาจดำเนินการ และ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>สิ่งการตามให้เห็นสมควรหรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่น ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ คณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้ง กรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้</p> <p>มาตรา ๔๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์คดีหนึ่งในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำหรับผู้ถูกกล่าวหาหนึ่ง ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว</p>	<p>สั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้</p> <p>ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึง ออกจากงานหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่า เป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับ หน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิก สัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยใดค่าง</p> <p>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่มีผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะ เหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑</p> <p>มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย แต่ในกรณีที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่ง คำวินิจฉัยนั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือ ถือว่ารับทราบผลการทบทวนนั้น</p>	<p>เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ถูกชี้มูลความผิด แต่เป็นการไต่สวนที่เกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด</p> <p>เพื่อให้ ก.พ.ค. และคณะกรรมการ ป.ป.ท. ร่วมมือกันในการพิจารณาทบทวนการลงโทษตามมติ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ลดขั้นตอนการใช้สิทธิอุทธรณ์ และการใช้สิทธิทางศาล ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหา ในทางปฏิบัติที่ผ่านมา และเป็นการสร้างความเป็น ธรรมให้กับผู้ถูกลงโทษทางวินัย</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อให้สำนวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p>บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๔๔ ในกรณีที่มีการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๘ เป็นความผิดทางอาญาที่มีใช่เป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อให้สำนวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด</p> <p>ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์ หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ ความผิดทางอาญาตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย</p>	<p>เพื่อลดภาระคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินคดีบางประเภทที่เป็นความผิดอันยอมความได้ และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งสมควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามสมควรต่อไป</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๗ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการทหาร ในกรณีเช่นนี้อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดมีมูลนอกจากดำเนินการตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๕ แล้ว หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์หรือการสิ่งการใด ๆ แก่บุคคลใด โดยมี ขอบ หรืออาจเป็นเหตุให้ เสียหายแก่ ทางการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ อนุญาต ออกเอกสารสิทธิ ให้สิทธิประโยชน์ หรือการสิ่งการใด ๆ นั้น ต่อไปด้วย</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่สวนข้อเท็จจริง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นควรตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา และเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอความร่วมมือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป</p> <p>มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๔ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และให้อำนาจของอัยการสูงสุดตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิด ความเสียหายหรือเป็นกระแสมัดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบให้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินคดีอาญาในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้ดำเนินการโดยอัยการทหารและเจ้ากรมพระธรรมนูญ</p> <p>เพื่อให้มีการดำเนินการหาผู้รับผิดชอบหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารและสิทธิที่เกิดขึ้นโดยมิชอบ ภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล และเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ให้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้มาให้ตรวจสอบได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามรายการและภายในเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดได้</p> <p>ในการไต่สวนตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีอื่นใด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในกรณีเช่นนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถือเอาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยจะไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยหรือไม่ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมิได้ร่ำรวยผิดปกติหรือมิได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่มีกรณีต้องดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือจะไต่สวนและชี้มูลตามอำนาจหน้าที่ของตนต่อไปก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๒/๑ การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดีหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี</p> <p>(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมายและเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี</p> <p>(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี</p>	<p>โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๕) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยังประโยชน์ต่อการดำเนินการในส่วนของสำนักงานเป็นอย่างดี และผ่านการอบรมหลักสูตรการได้ส่วน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการในสำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี</p>	<p>“การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงานซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าในการดำเนินการได้ส่วนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“มาตรา ๕๗/๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหน้าที่สื่อโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้อัยยีนคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษกรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว”</p>	<p>เพื่อให้มีหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ในลักษณะเช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานได้ส่วนตาม พรบ. ป.ป.ช. ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการได้ส่วน</p> <p>เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความคุ้มครองทางกฎหมาย หากได้ทำหน้าที่สื่อโต้แย้งเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่ให้กระทำความผิดหรือได้แจ้งเบาะแสดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่ง พรบ. ป.ป.ช.</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว</p> <p>(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใด ล้าสมัย ขาดประสิทธิภาพหรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้</p> <p>(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการที่จำเป็น</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่า มีกรณีตาม (๑) เกิดขึ้น และเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา นั้น เป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหา นั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา นั้นสิ่งการตามความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น”</p>	<p>เพื่อเป็นช่องทางให้การให้ความเป็นธรรมโดยการลดโทษหรือยกเว้นโทษให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่สุจริตและทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ แต่กฎหมายที่มีอยู่ไม่เปิดช่อง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๘/๒ เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใด มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป</p> <p>(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารอำนวยการความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด</p> <p>(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีตาม (๑) หากสำนักงานเห็นว่ามิเหตุอันสมควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒)</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๘/๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการค้าการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป</p> <p>(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ</p> <p>(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน</p> <p>(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง</p> <p>ในกรณีมีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายใน</p>	<p>เพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีประสิทธิภาพและเพื่อให้ประชาชนได้รับการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะต่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป</p> <p>มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙/๒”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้ กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. สามารถดำเนินการจับ ควบคุมตัว และปล่อยตัวชั่วคราวได้ตามร่างมาตรา ๑๙/๒</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือใ้ส่วนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไ้ส่วนพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๒๐ การใดที่ คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ใ้ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับ</p>	<p>เพื่อกำหนดเพิ่มโทษในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไ้ส่วน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเปิดเผยข้อมูลจากการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการที่ดำเนินการไปแล้ว โดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้การดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้นแล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่า เป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เพื่อรองรับให้บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายลำดับรองใหม่</p>

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย</p>

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ : ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่...) พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ในด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ การปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพ เต็มขนาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ มีการลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีทุจริต และประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว รวมทั้งเพื่อประสิทธิภาพการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ ในด้านที่ ๑๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เพื่อกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการต่อต้านการประพฤติมิชอบในภาครัฐ อันจะนำไปสู่การลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ และเพื่อพัฒนาปรับปรุงกระบวนการและกลไกในการดำเนินคดีทุจริตที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

(๑) เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ

ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงสมควร มีการปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม

(๒) เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่การประพฤตินิยมชอบในภาครัฐได้เปลี่ยนแปลงไป จึงสมควรปรับปรุง การปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพฤตินิยมชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบการกระทำความผิดของ เจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น และกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และ สำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อีกทางหนึ่ง

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

เนื่องจากมาตรา ๒๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้การไต่สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มี หน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิด ร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมาที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหา ว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง ซึ่งภารกิจหน้าที่ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการใช้อำนาจรัฐเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดทุจริตต่อหน้าที่ ไต่สวนและ วินิจฉัยชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็น ส่งพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น ด้วยภารกิจของงานจึงไม่ควรให้เอกชน ทำภารกิจนี้

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

(๑) เพื่อให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต และให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม

(๒) เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพฤตินิยมชอบให้ครอบคลุมการตรวจสอบ การกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันได้มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. อย่างมีนัยยะสำคัญ

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่อย่างไร

มีกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องคือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention against Corruption หรือ UNCAC) ซึ่งมีรัฐภาคีกว่า ๑๘๖ ประเทศที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่ UNCAC กำหนด ดังนั้น หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยจึงมีหลักการและรูปแบบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่คล้ายคลึงกัน แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียดตามบริบทของแต่ละประเทศ

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เป็นฐานที่มาในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการไต่สวนและชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อในภาครัฐตามร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิในการได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ อาจถูกจำกัดตามร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้อัปเดต หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานมีหน้าที่และอำนาจต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ที่ได้รับผลกระทบย่อมมีสิทธิและช่องทางที่จะร้องเรียนหรือฟ้องร้องเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม หากได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้ปรับปรุงให้กระบวนการไต่สวนการทุจริตในภาครัฐและแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเป็นธรรมยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดประสิทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

เมื่อการทุจริตลดน้อยลง ก็จะส่งผลดีต่อประชาชนและประเทศชาติ คุณภาพชีวิตของประชาชนจะดีขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย ประชาชนจะได้รับ การอำนวยความสะดวกในการติดต่อราชการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือก ปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ท.

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร สำนักงาน ป.ป.ท. จะดำเนินการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปพระราชบัญญัตินี้ และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินการหรือไม่

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดให้การกล่าวหาจะกระทำผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบ เป็นการทั่วไป

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

สำนักงาน ป.ป.ท. จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ท. และจะจัดทำกฎหมายนี้เป็น หนังสือแจกจ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐ องค์กรต่างๆ และประชาชนทั่วไป รวมทั้งการจัดประชุมชี้แจง สารสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ในระยะ ๓ ปีแรก

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลกระทบให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจ เพิ่มขึ้นใน ๒ ส่วน ได้แก่

(๑) หน้าที่และอำนาจในการดำเนินการไต่สวนเรื่องประพฤติมิชอบ

(๒) หน้าที่และอำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว

จากการตรวจสอบแล้ว เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ กระทำการทุจริตในภาครัฐอยู่แล้ว สำหรับการดำเนินการตามหมายจับมีจำนวนไม่มาก และเป็นค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ ดังนั้น ในการดำเนินการทั้ง ๒ ส่วนจึงไม่ส่งผลกระทบต่องบประมาณ โดยสามารถใช้ งบประมาณปกติที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

เมื่อกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบก็จะลดลง อันจะส่งผลดี ต่อความน่าเชื่อถือในการลงทุนและเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่อง การประกอบกิจการจะเป็นไปโดยสะดวก และลดต้นทุนในการผลิต เนื่องจาก ผู้ประกอบการไม่ต้องจ่ายเงินนอกระบบเพื่อเป็นค่าสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ สินค้าจะมีราคาไม่สูงเกิน ความเป็นจริง เนื่องจากต้นทุนของผู้ประกอบการลดลง เศรษฐกิจของประเทศก็จะเจริญเติบโต

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

เมื่อกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ จะลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมอันเกิดขึ้นเนื่องจากการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจะปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงตรงและเป็นไปตามกฎหมาย อีกทั้งประชาชนจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐในการร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้รัฐดำเนินการตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

ไม่มี

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ไม่มี

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้มีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทำหน้าที่และมีอำนาจในการไต่สวนและชี้มูลเกี่ยวกับการกระทำความทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

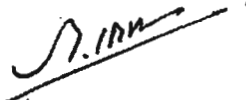
๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

เนื่องจากข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีความสำคัญอันอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด หรือมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงมีบทบัญญัติอันเป็นมาตรการลงโทษทางอาญาแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้กระทำการเปิดเผยข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยกำหนดอัตราโทษที่สูงขึ้น เพื่อป้องปราม ยับยั้ง หรือป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิด

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือ ดำเนินกิจการทางปกครอง

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายภูมิวิศาล เกษมสุข)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๒๐ มกราคม ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ท.

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวอาภรณ์ย์ เสมรสุต ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๖๕๘๕

อีเมล THITIPA.K@PACC.GO.TH

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

๑.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เข้าชม จำนวน ๖๐ ครั้ง ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีผู้เข้าชม จำนวน ๑๕๗ คน ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

๑.๑.๒ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. www.pacc.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เข้าชม จำนวน ๒๑๙ ครั้ง มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๗ ความเห็น

๑.๑.๓ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานต่างๆ จำนวน ๑๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๒) สำนักงานงบประมาณ (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๔) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๕) สำนักงานอัยการสูงสุด (๖) สำนักงานศาลปกครอง (๗) กรมบัญชีกลาง (๘) กระทรวงยุติธรรม (๙) กระทรวงมหาดไทย (๑๐) กระทรวงกลาโหม (๑๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๑๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยมีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรมบัญชีกลาง สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานศาลปกครอง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนหน่วยงานซึ่งไม่ได้มีหนังสือแสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานอัยการสูงสุด และ กระทรวงกลาโหม

๑.๑.๔ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ครั้งที่ ๒๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๑.๕ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๒) สำนักงานประมาณ (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๔) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๕) สำนักงานอัยการสูงสุด (๖) สำนักงานศาลปกครอง (๗) กรมบัญชีกลาง (๘) กระทรวงยุติธรรม (๙) กระทรวงมหาดไทย (๑๐) กระทรวงกลาโหม (๑๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๑๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีหน่วยงานที่เข้าร่วมการประชุม จำนวน ๑๓ หน่วยงาน และมีหน่วยงานที่ไม่ได้เข้าร่วมในการประชุมดังกล่าว จำนวน ๑ หน่วยงาน คือ สำนักงานประมาณ

๑.๑.๖ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ ภายหลังจากที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอเข้าพิจารณาในการประชุมคณะรัฐมนตรี และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๗๕๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งว่า ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้เสนอความเห็นและข้อสังเกตมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยยังมีประเด็นพิจารณาเกี่ยวกับกรกำหนดเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในทำนองเดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานได้สวนและค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ท. การกำหนดให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีใช้ และพกพาอาวุธปืน และประเด็นพิจารณาอื่น ๆ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติหน้าที่ราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้สำนักงาน ป.ป.ท. รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติฯ จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) กระทรวงกลาโหม (๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๓) สำนักงานศาลปกครอง (๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๖) กระทรวงการคลัง (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๙) สำนักงาน ก.พ. และ (๑๐) สำนักงาน ก.พ.ร.

๑.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ได้แก่

(๑) ครั้งที่ ๑ ในขั้นก่อนการพิจารณาวาระที่หนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

(๒) ครั้งที่ ๒ ในชั้นพิจารณาวาระที่สองแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

(๓) ครั้งที่ ๓ ในชั้นพิจารณาวาระที่สามแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ (www.krisdika.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑.๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ภายหลังจากการพิจารณาวาระที่สองแล้วเสร็จ ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงาน ก.พ. (๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๔) กรมพระธรรมนูญ (๕) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๖) สำนักงานอัยการสูงสุด (๗) สำนักงานศาลยุติธรรม (๘) สำนักงานศาลปกครอง และ (๙) สำนักงาน ป.ป.ช.

๑.๒.๓ เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สามแล้วเสร็จ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือขอให้สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน อย่างน้อย ๑๕ วัน อีกครั้งหนึ่ง และได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พร. (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๖) กรมพระธรรมนูญ (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) สำนักงานศาลยุติธรรม (๙) สำนักงานศาลปกครอง และ (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ โดยที่มีสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงให้สำนักงานฯ จัดทำร่างหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแทนการเชิญร่วมเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้นำความคิดเห็นของหน่วยงานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๑.๒.๔ สำนักงาน ป.ป.ท. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. (www.pacc.go.th) ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ ราย ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๑.๒.๕ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ครั้งที่ ๙๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาให้ความเห็น และขอเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดส่งผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทาง www.lawamendment.go.th จำนวน ๒ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ และระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. www.pacc.go.th จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

๒.๑.๒ สำนักงาน ป.ป.ท. ได้จัดทำหนังสือสอบถามเห็นหน่วยงานตามข้อ ๑.๑.๓ จำนวน ๑ ครั้ง โดยให้หน่วยงานส่งความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มายังสำนักงาน ป.ป.ท. ภายในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๑.๓ การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.... ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จำนวน ๑ ครั้ง ในการประชุม คณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

๒.๑.๔ การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๙.๓๐ น. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑.๕ เข้าร่วมประชุมในการประชุม ดังกล่าว

๒.๑.๕ การประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.... จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๙.๓๐ น. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑.๖ เข้าร่วมในการประชุมดังกล่าว

๒.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.knsdika.go.th) จำนวน ๓ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ และระหว่างวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ และ ระหว่างวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๒

๒.๒.๒ การประชุมรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง ณ สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒

๒.๒.๓ การมีหนังสือสอบถามความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

๓. พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ หน่วยงานของรัฐ

๓.๒ หน่วยงานอื่นๆ

๓.๓ ประชาชนทั่วไป

๔. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง ในแต่ละประเด็น คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการ พิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

๔.๑ ขั้นตอนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

จากผลการรับฟังความคิดเห็นของสำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) สำนักงานศาลยุติธรรม (๒) สำนักงาน ก.พ. (๓) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (๔) สำนักงาน ป.ป.ช. (๕) สำนักงาน ก.พ.ร. (๖) กระทรวงมหาดไทย (๗) กระทรวงยุติธรรม (๘) กระทรวงกลาโหม (๙) กรมบัญชีกลาง (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ง. (๑๑) สำนักงานศาลปกครอง (๑๒) สำนักงานอัยการสูงสุด (๑๓) สำนักงานประมาณ (๑๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๕) คณะกรรมการ ป.ป.ท. (๑๖) คณะกรรมการ พิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบคำตอบแทนบุคลากรภาครัฐ (๑๗) กระทรวงการคลัง (๑๘) สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๙) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ (๒๐) บุคคลทั่วไปที่ได้แสดงความคิดเห็น ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ท. โดยสำนักงาน ป.ป.ท. ได้นำความคิดเห็นจากผลการรับฟังความคิดเห็น มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปประเด็นสาระสำคัญของความคิดเห็นและการพิจารณาความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ศาลยุติธรรม	มาตรา ๑๑	<p>การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ เกี่ยวกับการกำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ ออนุกรรมการ ได้สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนนั้น อาจเกิดปัญหาในการตีความว่าบุคคลดังกล่าวมีอำนาจจับและคุมขังด้วยหรือไม่ ซึ่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการในการจับและคุมขัง แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้แต่อย่างใด จึงควรบัญญัติเรื่องอำนาจจับและคุมขังให้ชัดเจน</p>	รับไว้ประกอบการพิจารณา
สำนักงาน ก.พ.	(๑) การพิจารณา ทบทวนการลงโทษ ทางวินัย กรณี มีพยานหลักฐาน ใหม่	<p>(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีอำนาจในการขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวนคดีได้ หากมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำผิดผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ดังเช่นมาตรา ๙๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ จึงไม่สอดคล้องและไม่เป็นไปในแนวทาง</p>	(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	(๒) มาตรา ๔๖	<p>เดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่นเดียวกัน</p> <p>(๒) ร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๖ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๔๓ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัย ของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๓ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี ฯลฯ หรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ฯลฯ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไปได้นั้น เห็นควรเพิ่มเติมข้อความคำว่า "หรือ ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอน" เช่นเดียวกับมาตรา ๔๕ ของร่างพระราชบัญญัติข้างต้น และมาตรา ๑๐๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งจะทำให้ข้อความสมบูรณ์ขึ้น เนื่องจากมีการกำหนดไว้เฉพาะคำว่า "ผู้บังคับบัญชา" จะทำให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไม่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการหรือดำเนินการได้เฉพาะบางกรณีตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน</p>	(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้แก้ไขร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๖ ตามความเห็นของสำนักงาน ก.พ.

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	(๑) มาตรา ๓ บทนิยามศัพท์ คำว่า “ประพจน์มิชอบ” (๒) มาตรา ๒๔ (๓) มาตรา ๒๖	(๑) การใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี เพื่อที่มุ่งหมาย จะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดินแล้ว ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงการจัดเก็บ รายได้ การใช้ประโยชน์การบริหารสิทธิ และผลประโยชน์ของแผ่นดิน (๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับ มอบหมายเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็วตาม หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และ สอดคล้องกับกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (๓) การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นองค์คณะไต่สวน หรือแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวน หรือมอบหมาย ให้พนักงาน ป.ป.ท. ไต่สวนข้อเท็จจริง เบื้องต้นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ท.ก็ได้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เป็น มาตรฐานเดียวกันกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสอดคล้องกับกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	(๑) รับไว้ประกอบการพิจารณา (๒) รับไว้ประกอบการพิจารณา (๓) รับไว้ประกอบการพิจารณา
สำนักงาน ป.ป.ช.	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติใดที่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ก.พ.ร.	คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฯไว้ก่อน	รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง (๒) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการ และวรรคสอง กำหนดไว้ว่าในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนในเรื่องที่มิใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่บางระดับ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ระหว่างการมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนนั้น โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับการมอบหมายให้ดำเนินการแทนตามบทบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น หากไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน และเพื่อให้ครอบคลุมสาระสำคัญที่ต้องปรับเปลี่ยนทั้งหมดในคราวเดียว จึงควรชะลอการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ก่อน	หากชะลอการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้ การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจไม่สอดคล้อง และไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
กระทรวงมหาดไทย	- ไม่มี -	เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ดำเนินการยกร่าง เนื่องจากเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ มาตรา ๒๓๔ (๒) และมีความสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
กระทรวงยุติธรรม	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. เสนอ	- ไม่มี -
กระทรวงกลาโหม	(๑) มาตรา ๑๗/๓ (๒) มาตรา ๓๓ (๓) มาตรา ๔๘	(๑) เห็นด้วยกับมาตรา ๑๗/๓ เนื่องจากการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันไม่สามารถนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดีได้ (๒) ในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบนั้น ขอให้มีการแจ้งผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาทราบ (๓) คำว่า “ในกรณีเช่นนั้น” ควรตัดออกแล้วใช้คำว่า “ในกรณีตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม ให้เป็นอำนาจของเจ้ากรมพระธรรมนูญ” เช่นนี้จะเกิดความชัดเจน ไม่มีปัญหาเรื่องการตีความ	(๑) - ไม่มี - (๒) กระทรวงกลาโหมเห็นชอบในหลักการให้คงร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ เนื่องจากสามารถกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้โดยการกำหนดไว้ในระเบียบ (๓) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว
กรมบัญชีกลาง	มาตรา ๕๒	เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฯ ที่สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการยกร่างเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่ง	การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ เนื่องจากปัจจุบันโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่มีตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานไต่สวน

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๕ (๒) เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเฉพาะบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อรองรับหลักการตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น แต่โดยที่ร่างมาตรา ๘ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตามหากสำนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะส่งผลให้ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้สมควรที่จะได้รับการปรับอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ให้สูงขึ้น สำนักงาน ป.ป.ท. ย่อมสามารถเสนอร่างระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยเงินเพิ่มฯ มาเพื่อให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ในโอกาสต่อไป</p>	<p>แล้ว ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ท. จึงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ มาตราดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องสภาพการณ์ปัจจุบัน</p> <p>แต่ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท. ได้ตัดร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๒ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เนื่องจากสามารถกำหนดเรื่องเงินเพิ่มของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว โดยต้องผ่านการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p>
(๑) คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ	มาตรา ๕๒ วรรคสอง	ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ ซึ่งแก้ไขใหม่เป็น "ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในทำนองเดียวกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานได้ส่วน	ให้ตัดร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามความเห็น

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
(๒) กระทรวงการคลัง (๓) สำนักงาน ก.พ.ร.		<p>และคำตอบแทนพิเศษของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง” ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากในการพิจารณาปรับปรุงอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. สามารถดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้อยู่แล้ว</p>	<p>ของกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบคำตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เนื่องจากสามารถกำหนดเรื่องเงินเพิ่มของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว โดยต้องผ่านการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p>
สำนักงาน ป.ป.ง.	การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐ	<p>เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดข้อห้ามมิให้เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลที่ได้มาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ ที่กำหนดให้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๑๗/๒ นั้น สำนักงาน ป.ป.ง. เห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เห็นควรกำหนดให้มีช่องทางที่หน่วยงานของรัฐสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันซึ่งจะเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>	รับไว้ประกอบการพิจารณา

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน ศาลปกครอง	<p>(๑) มาตรา ๒๔</p> <p>(๒) มาตรา ๓๔ วรรคสอง (การแจ้งข้อ กล่าวหา)</p>	<p>(๑) บทบัญญัติในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ อาจมีความคลาดเคลื่อนในการบัญญัติถ้อยคำและการเชื่อมโยง บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น ควรมีการสอบทานและหรือปรับบทบัญญัติในวรรคต่างๆ ดังกล่าว เป็นว่า</p> <p>“การไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติมอบหมายให้ไต่สวนข้อเท็จจริง</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี...</p> <p>ภายใต้กำหนดอายุความ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังคงมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการไต่สวน...”</p> <p>ตามลำดับ จะทำให้บทบัญญัติมีความสมบูรณ์และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสำนักงาน ป.ป.ท.</p> <p>(๒) มาตรา ๓๔ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมีได้บัญญัติขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญในการแจ้งข้อกล่าวหา ได้แก่ การมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาและสรุปสาระสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ ดังเช่นที่บัญญัติในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	<p>(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขได้แก้ไขถ้อยคำที่คลาดเคลื่อนในร่างมาตรา ๒๔ ตามความเห็นของสำนักงานศาลปกครอง</p> <p>(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว และให้คงร่างมาตรา ๓๔ วรรคสอง ไว้ เนื่องจากมีการกำหนดเรื่องการมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้ในร่างมาตรา ๓๕ แล้ว</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>เนื่องจากบันทึกสรุปลำระสำคัญ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าว จะช่วยให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี อันมีผลต่อการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญใน กระบวนการไต่สวน ทั้งนี้ หากมีการ ปรับปรุงแก้ไขจะทำให้บทบัญญัติ ดังกล่าว มีความชัดเจน</p>	
<p>สำนักงาน อัยการสูงสุด</p>		<p>(๑) เมื่อการยกร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ได้นำต้นแบบมาจาก พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงควรรนำ บทบัญญัติต่างๆ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาบัญญัติไว้ให้ครบถ้วน เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกัน เช่น การจับในกรณี ความผิดซึ่งหน้า</p> <p>(๒) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรมีอำนาจใน การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นก่อนที่ จะส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๓) หากนำบทบัญญัติเรื่องการจับ และ การควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาบัญญัติไว้ ควรพิจารณาปรับให้เหมาะสมกับบริบท ความพร้อมของสำนักงาน ป.ป.ท. ในเรื่องความเชี่ยวชาญของบุคลากร สถานที่ด้วย</p>	<p>(๑) เหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ มิได้บัญญัติถึงอำนาจการ จับกุมกรณีความผิดซึ่งหน้าไว้ เนื่องจากปัจจุบันหน้าที่และ อำนาจในการไต่สวนและ วินิจฉัยกรณีเจ้าหน้าที่ของ รัฐกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่เป็นของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับ มอบหมายจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p> <p>(๓) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>(๔) ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๖๐ โดยเห็นว่าร่างมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ได้กำหนดให้ประธาน กรรมการและกรรมการเป็นเจ้าพนักงาน ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ตามอนุมาตรา (๑) แตกต่างจาก อนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามอนุมาตรา (๒) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา โดยมีได้ระบุให้ เป็นเจ้าพนักงาน ในการยุติธรรมตาม ประมวลกฎหมายอาญาด้วยนั้น มิได้มีความแตกต่างกันแต่ประการใด เนื่องจากเจ้าพนักงาน ตามอนุมาตรา (๑) และ (๒) ตามร่างกฎหมายใหม่ ต่างก็มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานในการ ยุติธรรมอยู่แล้ว โดยหากพิจารณา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖๐๐ ซึ่งอยู่ในหมวดว่าด้วยความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ได้กล่าวถึงเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ซึ่งได้แก่ เจ้าพนักงานในตำแหน่ง พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงาน สอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ สืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไป ตามหมายอาญาแล้ว ก็ให้เห็นได้ว่า สถานะของกรรมการ (ซึ่งหมายความ รวมถึง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย ตาม คำนิยามในมาตรา ๓) พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต่างก็เป็น เจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวล กฎหมายอาญาด้วยกันทั้งสิ้น ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องร่างกฎหมาย แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง โดยบัญญัติแยกความแตกต่างระหว่าง</p>	<p>(๔) เห็นชอบตามข้อสังเกต ของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยให้คงวรรคหนึ่งของ มาตรา ๖๐ ไว้และแก้ไข วรรคสอง เพื่อให้สอดคล้อง กับอำนาจในการจับและ ควบคุมที่กำหนดตาม พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		ประธานกรรมการและกรรมการตามอนุมาตรา (๑) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา กับอนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามอนุมาตรา (๒) ซึ่งกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ประการใด	
สำนักงบประมาณ	- ไม่มี -	ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับกรกระทำทุจริตในภาครัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของอนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีความสอดคล้องกับหลักการที่เปลี่ยนแปลงไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ (๒) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนได้ จึงไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ป.ป.ท. เสนอ	- ไม่มี -

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ	(๓) มาตรา ๑๗/๓	<p>(๑) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรจะพิจารณา ดำเนินการเฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก</p> <p>(๒) เรื่องที่เป็นหน้าที่และอำนาจของ สำนักงาน ป.ป.ท. โดยแท้จริง คือ การตรวจสอบการละเลย ละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จะเป็นสิ่งที่ทำให้การควบคุมการทุจริต มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ เป็นการดำเนินการเชิงรุก และตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมอบหมายพนักงาน สอบสวน ซึ่งมีบุคลากรทั่วทั้งประเทศ ไปดำเนินการเป็นส่วนใหญ่</p> <p>(๓) มาตรา ๑๗/๓ อาจเป็นการบูรณาการการ ทำงานร่วมกันในการจับผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น ควรกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ หลังจากมีการจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรองรับ อำนาจของพนักงานสอบสวน และ สำนักงาน ป.ป.ท. และมาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง ต้องบัญญัติให้ชัดเจนว่า เมื่อมีการจับและควบคุมตัวบุคคล ตาม วรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือ ผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย รับมอบตัวผู้ถูกจับไปดำเนินการต่อไป เนื่องจากเป็นการลดความซ้ำซ้อนในการ ปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน และ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของ ทางราชการในการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>(๔) เรื่องการจับกุมให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้อำนวยความสะดวกและร่วมจับกุม โดยสามารถขอกำลังเจ้าพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ร่วมจับกุม</p>	<p>(๑) รับผิดชอบการ พิจารณา</p> <p>(๒) รับผิดชอบการ พิจารณา</p> <p>(๓) สำนักงานตำรวจ แห่งชาติเห็นชอบให้คงร่าง มาตรา ๑๗/๓ แล้วนำ ข้อสังเกตไปกำหนดแนวทาง หรือคู่มือร่วมกันระหว่าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ท.</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
		<p>ด้วยได้ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ต้องเป็น ผู้บันทึกการจับกุม (๕) เรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับ การมัดมือ ฝากขัง ตลอดจนการปล่อยตัวชั่วคราว ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่สามารถมอบหมายให้ผู้อื่นได้ เพราะ การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้ปล่อยตัว ชั่วคราว ตลอดจนการพิมพ์คำร้อง มัดมือ ฝากขัง ผู้ดำเนินการจะต้อง ทราบรายละเอียดของสำนวนคดี และ ต้องสามารถให้ข้อเท็จจริงในการไต่สวน คำร้อง มัดมือ ฝากขังต่อศาลได้</p>	
คณะกรรมการ ป.ป.ท.	<p>(๑) มาตรา ๓ บทนิยามศัพท์</p> <p>(๒) มาตรา ๔ (อำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ปปท. มาตรา ๑๗)</p>	<p>(๑) ให้แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในบทบัญญัติ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้ครอบคลุม ทุกหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตและ ประพฤตินิชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>(๒) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔ เรื่องอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจออก ระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่ง เครื่องแบบของที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. ด้วย</p>	<p>(๑) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p> <p>(๒) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
	<p>(๓) มาตรา ๕ เรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการปปท. ตามมาตรา ๑๗/๒ วรรคสอง .</p>	<p>(๓) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาตรา ๕ เรื่องการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗/๒ วรรคสอง คำว่า "สาธารณชน" ควรแก้ไขเป็นคำว่า "บุคคลหนึ่งบุคคลใด" และ มาตรา ๑๗/๒ วรรคท้ายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเห็นควรกำหนดว่า ข้อมูลรายงานและ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการไต่สวน ข้อเท็จจริงเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน ข้อเท็จจริง หรือไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ อยู่ระหว่างการดำเนินการให้ถือว่าเป็น ความลับของทางราชการห้ามมิให้มีการเปิดเผย หรือเผยแพร่ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว ให้ สำนักงานเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ</p>	<p>(๓) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>
	<p>(๔) มาตรา ๕ (การจับและ ควบคุมตัวตาม มาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง)</p>	<p>(๔) ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาตรา ๕ เรื่องการจับและ ควบคุมตัวตามมาตรา ๑๗/๓ วรรคสอง เห็นควรกำหนดให้ ในการจับและ ควบคุมตัวบุคคล ให้แจ้งพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงาน สอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ไม่ควรให้เป็น อำนาจสั่งการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน</p>	<p>(๔) รับไว้ประกอบการ พิจารณา</p>

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงาน คณะกรรมการ กฤษฎีกา	มาตรา ๒๔ และมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑)	ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้คัดบทบัญญัติใน กฎหมายปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการรับเรื่องหรือข้อกล่าวหาไว้ พิจารณาออก โดยในร่างมาตรา ๗ (แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๒๔) กำหนดเพียงให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ ได้สวนข้อเท็จจริงเมื่อได้รับมอบหมาย เรื่องจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบกับร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๕๑. วรรคสอง (๑/๑)) กำหนดให้ สำนักงาน ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจใน การรับเรื่องร้องเรียน และตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณี เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หากพบว่ามี การกระทำทุจริตต่อหน้าที่ ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจนั้น บทบัญญัติดังกล่าวย่อมมีผลให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถพิจารณาได้เพียงเบื้องต้นว่าเรื่อง หรือข้อกล่าวหา นั้นมีการกระทำทุจริต ต่อหน้าที่หรือไม่ โดยไม่อาจดำเนินการ รับเรื่องหรือข้อกล่าวหาว่ามีการกระทำ การทุจริตไว้พิจารณาได้เอง เนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ท. ต้องส่งเรื่องให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามอบหมายให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการ ตามหน้าที่และอำนาจได้ ซึ่งการกำหนดขั้นตอนนี้ จะเป็นการเพิ่มขึ้นตอน การรับเรื่องไว้ พิจารณาและอาจส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการ ดำเนินการไต่สวนในกรณีดังกล่าวได้	สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเห็นชอบใน หลักการให้คงร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๒๔ และร่าง มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑/๑) ไว้ดังเดิม เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีอำนาจรับเรื่องตาม พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๙

หน่วยงาน	ประเด็น	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของ หน่วยงาน	คำชี้แจงเหตุผล
สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี	มาตรา ๕๒/๒	กรณีร่างมาตรา ๑๐ ให้เพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ เกี่ยวกับการมี การใช้ และการพกพา อาวุธปืน โดยชอบเขตการดำเนินการ ของกรรมการ อนุกรรมการใต้สวน ข้อเท็จจริง พนักงาน ป.ป.ท. และ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จะดำเนินการเรื่อง การ ทุ จ ริ ต ใน ภา ค รัฐ ภา ย ไ ต่ การมอบหมายของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ ในเรื่องที่มีใช้เป็นการกระทำความผิด ร้ายแรงหรือที่เป็นการกระทำของ เจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ โดยหลักจะ ดำเนินการใต้สวนข้อเท็จจริง ซึ่งไม่มี ลักษณะการดำเนินการที่เป็นการ ฝ่าอันตรายหรือรักษาความสงบ เรียบร้อยของประชาชน ประกอบกับ การใต้สวนข้อเท็จจริงจะต้องไม่เป็นการ ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และ ต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็น การ ชู่ เชื้อ ญ ใช้กำลังบังคับ แต่เนื่องจากอาวุธปืน โดยสภาพเป็นศาสตราวุธที่มีอานุภาพ ร้ายแรง และบุคคลทั่วไปทราบว่าจะ อาวุธ ปืนสามารถก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพ ได้โดยง่าย หากอยู่ในสถานการณ์ที่ทราบรา ผู้ใดผู้หนึ่งมีใช้ พกพาอาวุธปืน ย่อมทำให้ เกิดความกังวลใจหวาดกลัว เกรงจะได้รับ อันตราย หรืออาจเกิดเหตุการณ์อันไม่พึง ประสงค์ขึ้น ดังนั้น การเพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ จึงควรพิจารณาให้รอบคอบถึงความจำเป็น ประโยชน์ และผลที่อาจเกิดขึ้น	สำนักงาน ปลัด สำนัก นายกรัฐมนตรีเห็นชอบ ในหลักการร่างมาตรา ๑๐ ให้เพิ่มเติมมาตรา ๕๒/๒ โดยให้นำข้อสังเกตไป กำหนดระเบียบเพื่อควบคุม การมี ใช้ และพกพาอาวุธ ปืนให้เกิดความปลอดภัย ต่อไป

๔.๒ ขั้นตอนร่างกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

จากผลการรับฟังความคิดเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีผู้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) สำนักงาน ป.ป.ท. (๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (๓) สำนักงาน ก.พ. (๔) สำนักงาน ก.พร. (๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๖) กรมพระธรรมนูญ (๗) สำนักงานอัยการสูงสุด (๘) สำนักงานศาลยุติธรรม (๙) สำนักงานศาลปกครอง (๑๐) สำนักงาน ป.ป.ช. (๑๑) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ (๑๒) บุคคลทั่วไป ที่แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเป็นหนังสือมายัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปประเด็นสาระสำคัญของความคิดเห็นและการพิจารณาความคิดเห็นดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑. บทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)	ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในกระตุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มีทั้งความผิดที่เกี่ยวข้องกับทุจริต และไม่ใช้ทุจริต จึงไม่ควรกำหนดให้อยู่ในนิยามของ “ทุจริตต่อหน้าที่” นี้	เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จึงจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่และอำนาจให้ครอบคลุมทุกฐานความผิดซึ่งสอดคล้องกับนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (พรบ. ป.ป.ช.)
๒. บทนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)	ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดนิยามให้ประพฤติมิชอบหมายถึงรวมถึงการกระทำที่เป็นความผิดทางวินัยด้วย เพราะในบางกรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อยหรือประมาทควรให้เป็นเรื่องภายในของหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินการเอง	เจตนารมณ์ของร่างฯ ประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. สอดส่องดูแลการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นสำคัญ ซึ่งอาจได้สวนเรื่องเกี่ยวกับทุจริตต่อหน้าที่ได้หากได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างไรก็ตามก็ดี หากกรณีเป็นความผิดทางวินัยที่ไม่ร้ายแรง ร่างมาตรา ๒๗ ได้กำหนดไว้แล้วว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปได้เอง จึงมิได้เป็นการลิดรอนหน้าที่และอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือกำหนดหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๓. บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)</p>	<p>(๑) เห็นควรกำหนดนิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ต้องมีข้อยกเว้นใด ๆ</p> <p>(๒) ควรกำหนดนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้หมายรวมถึงรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>	<p>(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีสถานะเป็นหน่วยงานราชการ ไม่ได้มีลักษณะเป็นองค์กรอิสระเหมือนเช่นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่อาจเข้าไปตรวจสอบฝ่ายบริหารหรือองค์กรตุลาการได้ จึงต้องยกเว้นมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมไปถึงผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการ สำหรับกรณีของผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ไม่ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตรวจสอบตำแหน่งดังกล่าวได้ ในส่วนของกรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ การบัญญัติให้ชัดเจนว่า ยกเว้นมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ตรวจสอบ มีความชัดเจนดีแล้ว.</p> <p>(๒) บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพรบ.ป.ป.ช. กำหนดครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดนิยามคำว่าหน่วยงานของรัฐอีก</p>
<p>๔. ผู้กล่าวหา</p>	<p>ควรกำหนดนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา” เพื่อคัดกรองให้เฉพาะผู้ที่มีส่วนได้เสียหรือไม่ได้รับความเสียหายเท่านั้นที่จะสามารถกล่าวหาเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ เพื่อลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกลั่นแกล้ง</p>	<p>การแก้ไขเพิ่มเติมพรบ.ป.ป.ท. นี้ ประสงค์จะให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจได้ส่วนได้แม้จะไม่มีผู้กล่าวหากก็ตาม กล่าวคือ เมื่อความปรากฏต่อสำนักงาน ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุอันควรสงสัยก็สามารถเริ่มดำเนินการได้ส่วนได้เอง ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้กล่าวหา”</p>
<p>๕. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)</p>	<p>(๑) ควรคงอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการไต่สวนและชี้มูลการทุจริตในภาครัฐ ทั้งกรณีทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติมิชอบในภาครัฐ ตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพรบ. ป.ป.ท. ปัจจุบัน ไว้ดังเดิม</p>	<p>(๑) โดยที่มาตรา ๒๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ประกอบกับมาตรา ๖๒ แห่งพรบ.ป.ป.ช. ๒๕๖๑ ได้เปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้แตกต่างจากเดิมแล้ว ดังนั้น จึงไม่อาจกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และ</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
		<p>อำนาจได้สวนและชี้มูลกรณีทุจริตต่อหน้าที่ได้เอง แต่ต้องเป็นการดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น</p> <p>อย่างไรก็ดี คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังคงมีอำนาจและหน้าที่ได้สวนและชี้มูลกรณีประพฤตินมิชอบได้เอง มิใช่การมอบให้ดำเนินการแทนเหมือนเช่นการได้สวนเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ แต่การที่ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำกับดูแลการได้สวนเกี่ยวกับการประพฤตินมิชอบและพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการได้สวนของพนักงาน ป.ป.ท. นั้น มีเจตนาธรรมเพียงต้องการให้กระบวนการทำงานของพนักงาน ป.ป.ท. เข้มงวดมีบทบาทช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อันจะทำให้กระบวนการทำงานรวดเร็วยิ่งขึ้น มิได้เป็นการลิดรอนอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการได้สวนการประพฤตินมิชอบแต่อย่างใด</p>
	<p>(๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการสรุปสำนวนส่งพนักงานอัยการ เห็นควรเพิ่มถ้อยคำให้สามารถฟ้องคดีต่อบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนฯ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๗/๑</p>	<p>(๒) ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๗ (๒) ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว</p>
	<p>(๓) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี มีข้อเสนอว่า ปัจจุบันคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ได้มาจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีต่อ ส.ส. และ ส.ว. อีก เห็นควรตัดถ้อยคำดังกล่าวออกได้</p>	<p>(๓) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็น โดยควรเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเท่านั้น และตัดส่วนที่ให้รายงานต่อ ส.ส. ส.ว. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออก ทั้งนี้ เหตุที่ตัดการรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย เพราะการดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ก็มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมให้เผยแพร่ผลการปฏิบัติราชการให้ประชาชนทราบด้วย</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๖. ข้อเสนอให้มีคณะกรรมการอำนวยการด้าน การทุจริตแห่งชาติ และศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.)</p>	<p>มีข้อเสนอให้เพิ่มเติมบทบัญญัติที่กำหนดให้มีคณะกรรมการอำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ และศูนย์อำนวยการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (ศอตช.) ไว้ในร่างฯ นี้ เพื่อให้มีสถานะเป็นองค์กรของฝ่ายบริหารตามกฎหมาย อันจะเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตามแผนการปฏิรูปประเทศฯ</p>	<p>ร่าง พรบ.ป.ป.ท.ฯ เป็นการกำหนดกลไกการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำคัญ โดย ศอตช. เป็นคณะกรรมการในระดับนโยบาย ซึ่งการกำหนดให้มีคณะกรรมการดังกล่าวไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันที่มีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีหน้าที่และอำนาจอยู่แล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานและเป็นการเพิ่มขั้นตอนที่ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้าออกไป จึงไม่สมควรกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้</p>
<p>๗. การดำเนินการกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)</p>	<p>(๑) เห็นควรเพิ่มร่างมาตรา ๑๗/๑ วรรคสาม ให้รวมถึงการดำเนินการกรณีความผิดหลายฐานที่ได้กระทำโดยผู้กระทำความผิดคนเดียวกันด้วย</p> <p>(๒) เห็นควรเพิ่มบทบัญญัติกรณีการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรที่ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p>	<p>(๑) หากความผิดหลายฐานนั้นเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกัน คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็สามารถดำเนินการในความผิดนั้นได้ตามร่างมาตรา ๑๗/๑</p> <p>(๒) ประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติเรื่องการสอบสวนความผิดนอกราชอาณาจักรไว้ชัดเจนแล้ว ประกอบกับร่างมาตรา ๖๐ วรรคสอง ก็ได้กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัตดังกล่าว</p>
<p>๘. การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการแทน</p>	<p>(๑) การมอบหมายเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑) มาตรา ๖๒ แห่งพรบ.ป.ป.ช. ๒๕๖๑ ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นการทั่วไปได้ อีกทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลในเชิงสถิติและปริมาณเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาทั้งหมดเพื่อนำมาประกอบการพิจารณา มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนเป็นรายเรื่อง</p>	<p>การมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไปนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และลักษณะของความผิดที่จะมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการได้ สอดคล้องกับมาตรา ๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญและมาตรา ๖๒ แห่ง พรบ.ป.ป.ช.ฯ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจพิจารณา มอบหมายเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ บางระดับ นอกจากนี้ การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถขอคืนเรื่องกลับไปพิจารณาเองได้เสมอหากเห็นว่า</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่เห็นด้วยกับการมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ควรนำเหตุที่ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยมาอ้างเพื่อที่จะไม่ดำเนินการทางอาญาต่อไปและสั่งคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ร่างมาตรา ๑๘/๑ (ข) (๓)) โดยมีข้อเสนอแนะให้สามารถดำเนินคดีอาญาได้ต่อไปแม้จะพ้นระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยแล้ว</p> <p>นอกจากนี้ ในแต่ละรัฐวิสาหกิจมีระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลแตกต่างกันจากระเบียบข้อบังคับของราชการ (ระเบียบ ก.พ.) ดังนั้น จึงควรกำหนดระยะเวลาที่จะพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยไว้ให้ชัดเจน</p>	<p>เป็นเรื่องสำคัญหรือสมควรดำเนินการเอง ดังนั้น การมอบหมายเรื่องเป็นการทั่วไป ไม่ได้มีลักษณะที่ขัดหรือแย้งต่อ พรป.ป.ช. และเรื่องที่มีมอบหมายล้วนอยู่ในความควบคุมดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๒) การส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามร่างมาตรา ๑๘/๑ (ข) (๓) มิใช่การปฏิเสธไม่ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการทางอาญา แต่เป็นการส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป ซึ่งในส่วนของ การดำเนินคดีอาญาได้ต่อไป แม้จะพ้นระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยแล้วนั้น ได้กำหนดไว้แล้วในร่างมาตรา ๓๑ วรรคสาม สำหรับระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยย่อมเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของแต่ละหน่วยงาน จึงไม่เหมาะสมที่จะกำหนดไว้</p> <p>(๓) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นดังกล่าว</p>
<p>๙. การเปิดเผยข้อมูล (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑)</p>	<p>เสนอให้ปรับปรุงถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๘/๑ วรรคสอง กรณีขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลให้มีถ้อยคำในลักษณะเดียวกับมาตรา ๓๖ แห่ง พรป.ป.ช.</p>	<p>การคุ้มครองข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลได้มีการปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนโดยมีสาระสำคัญในลักษณะเดียวกับมาตรา ๓๖ แห่ง พรป.ป.ช.</p>
<p>๑๐. อำนาจจับควบคุมตัว (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๘/๒)</p>	<p>(๑) ควรกำหนดขั้นตอนการดำเนินการภายหลังจากการจับกุมให้ชัดเจน เช่นเดียวกับมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากนี้ เหตุอันควรเชื่อได้ว่า จะหลบหนีที่จะสามารถออกหมายจับได้</p>	<p>(๑) ร่างมาตรา ๑๘/๒ วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า การจับ ควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ โดยอนุโลม เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดขั้นตอนการจับ ควบคุมตัว และเหตุอันควรเชื่อว่าจะ</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>คือเหตุใดบ้าง ตัวอย่างเช่น มาตรา ๖๖ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดไว้ว่า ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือไม่มาตามหมายเรียก หรือตามนัดโดยไม่มี ข้อแก้ตัวอันควร ให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้นจะหลบหนี</p> <p>(๒) เสนอให้มีบทบัญญัติกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาพบพนักงานอัยการตามเวลาที่กำหนด และในกรณีมีความจำเป็นต้องจับตัว ผู้ถูกกล่าวหาให้พนักงานอัยการแจ้ง เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. จัดการ ให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาดำเนินคดีภายใน อายุความ</p>	<p>หลบหนีไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนด รายละเอียดไว้อีก</p> <p>(๒) ได้มีการปรับปรุงร่างมาตรา ๑๙/๒ วรรคสาม โดยให้การดำเนินการของพนักงาน อัยการสามารถ นำประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับได้ โดยอนุโลม แล้ว</p>
<p>๑๑. การคุ้มครอง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ที่ถูกดำเนินคดี (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)</p>	<p>ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่จะได้รับ ความคุ้มครองหมายถึงใครบ้าง นอกจากนี้ เสนอให้ตัดคำว่า “และมีใช่เป็นกรณีที่ พนักงานอัยการเป็นโจทก์” ออก</p>	<p>ผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ท. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ชัดเจน เพื่อให้มีความหมายที่กว้างครอบคลุมข้อเท็จจริง ที่อาจมีขึ้นในอนาคตได้ นอกจากนี้ กรณีที่ พนักงานอัยการเป็นโจทก์ แสดงได้ว่าเป็น ความผิดต่อแผ่นดิน สำนักงาน ป.ป.ท. ไม่อาจ ให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีได้ ดังนั้น เงื่อนไขที่ว่า “และมีใช่เป็นกรณีที่พนักงานอัยการ เป็นโจทก์” จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำเป็นต้อง กำหนดไว้</p>
<p>๑๒. การไต่สวน (หมวด ๒)</p>	<p>(๑) การดำเนินกระบวนการไต่สวน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในคดีทุจริตต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจะมีมาตรฐานเช่นเดียวกันกับ ที่กำหนดไว้ตามพรบ.ป.ป.ช. เช่น กรอบเวลา ไต่สวน องค์คณะไต่สวน การรับเรื่องหรือ จำหน่ายเรื่อง</p>	<p>(๑) ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็น โดยได้กำหนดระยะเวลาการไต่สวนให้ สอดคล้องกับทั้งใน พรบ. ป.ป.ช. และตามที่ พรบ. ป.ป.ท. กำหนดไว้ด้วยแล้ว</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	<p>(๒) เสนอให้คงอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนรับหรือไม่รับพิจารณา ตามบทบัญญัติเดิมในมาตรา ๒๓/๑ แห่งพรบ.ป.ป.ท. ปัจจุบันไว้ เพราะการกำหนดให้เริ่มไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่อง (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓) อาจกระทบต่อการกลั่นกรองเรื่องในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณารับเรื่อง ซึ่งการพิจารณาแต่เพียงคำกล่าวหาหรือคำร้องเรียน ไม่อาจทราบได้ว่ากรณีใดเป็นคดีทุจริตหรือประพฤติมิชอบ</p>	<p>(๒) ร่างฯ. นี้มีหลักการเป็นการปรับปรุงกระบวนการไต่สวนใหม่ โดยเมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ว่าจะเห็นเอง หรือมีผู้กล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ทำหน้าที่ไต่สวนก็สามารถเริ่มดำเนินการไต่สวนได้ทันที ซึ่งคำว่า "ไต่สวน" ตามร่างมาตรา ๓ หมายความว่ารวมถึงการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานด้วยแล้ว สำหรับการแสวงหาข้อเท็จจริงก่อนรับเรื่องไว้พิจารณาก็ได้กำหนดเป็นการไต่สวนเบื้องต้นด้วยแล้วในร่างมาตรา ๒๔วรรคหนึ่ง</p>
	<p>(๓) ควรมีมาตรการคุ้มครองผู้ชี้แจงเบาะแสเช่นเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่งพรบ. ป.ป.ช.</p>	<p>(๓) ได้เพิ่มบทยกเว้นโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้ทำหนังสือโต้แย้งเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่ให้กระทำความผิดหรือได้แจ้งเบาะแสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในลักษณะเดียวกับมาตรา ๑๓๔ แห่ง พรบ.ป.ป.ช. แล้วในร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๗/๑</p>
<p>๑๓. การรับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรว ๒๖)</p>	<p>(๑) บทบัญญัติว่าด้วยการรับเรื่องไว้พิจารณาตามร่างมาตรา ๒๕ - ๒๘ ที่กำหนดไว้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น ควรกำหนดให้เป็นอำนาจของเลขาธิการ ป.ป.ท. เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว</p>	<p>(๑) เห็นควรคงบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจพิจารณารับเรื่องไว้พิจารณาไว้ตามเดิม โดยในร่างมาตรา ๒๘ ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการ ป.ป.ท. เป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้แล้ว</p>
	<p>(๒) มีข้อสังเกตว่า กรณีเรื่องที่ยังคงการบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว หมายถึงการพิจารณาในชั้นใด เช่น ชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือชั้นการสอบสวนทางวินัย</p>	<p>(๒) การพิจารณารับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ว่าเป็นการพิจารณาชั้นใด</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑๔. การจัดหา ทนายความ และ การดำเนินการกับ เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)	การจัดหาทนายความและการดำเนินการ กับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ควรให้เป็นไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๓๓ วรรคห้า โดยให้การจัดหาทนายความสามารถ ดำเนินการได้แม้จะไม่มีกรร้องขอ เพื่อเป็นการประกันสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ในการมีทนายความ	ในร่างฯ ได้กำหนดเรื่องการจัดหา ทนายความให้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับ การดำเนินการในคดีทุจริตในภาครัฐของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ สำหรับคดีที่มีอัตราโทษ ประหารชีวิต ได้กำหนดจัดให้มีทนายความ แม้ไม่มีการร้องขอ หรือการสอบปากคำเด็ก ได้กำหนดการประกันสิทธิในเช่นเดียวกับที่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดแล้ว
๑๕. การแจ้งข้อกล่าวหา (ร่างมาตรา ๓๓)	การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาเป็น เรื่องสำคัญ ไม่ควรให้ถือเอาการส่งไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับเป็นการแจ้งข้อกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหายังไม่รับทราบข้อกล่าวหา แต่หากใช้การส่งไปรษณีย์ตอบรับ ควรกำหนดเวลาให้ชัดเจนว่าให้รับทราบ เมื่อใด เช่น “ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบ ข้อกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมายในวันที่ ครบกำหนดระยะเวลาที่ต้องรับทราบ ข้อกล่าวหาดังกล่าว”	การแจ้งข้อกล่าวหา มีบทบัญญัติที่ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ระยะเวลาในการรับทราบข้อกล่าวหาไว้แล้ว ในร่างมาตรา ๓๔ (๒) ทั้งนี้ การส่งข้อกล่าว หาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับจะปรากฏ ชื่อผู้รับอย่างชัดเจน และที่อยู่ตามกฎหมายว่า ด้วยทะเบียนราษฎร หมายถึง ที่อยู่ตาม ภูมิลำเนา และที่อยู่ ในทะเบียนบ้านกลาง กรณีที่ถูกกล่าวหาหลบหนีด้วย
๑๖. ระยะเวลาการ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๓๔)	ควรแก้ไขระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหา ตามร่างมาตรา ๓๔ (๒) เป็น ๓๐ วัน จากเดิมที่กำหนดไว้ ๑๕ วัน เพราะ สิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นสิทธิ ขั้นพื้นฐานที่สำคัญต่อผู้ถูกกล่าวหาจึงควร ให้ระยะเวลาอย่างเพียงพอ	ได้ปรับปรุงร่างฯ ตามความเห็นแล้ว
๑๗. คำสั่งหยุด ปฏิบัติหน้าที่ (ร่าง มาตรา ๑๒ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๓๖)	เมื่อระเบียบบริหารงานบุคคลที่ใช้ บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้ให้อำนาจสั่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติงานชั่วคราวได้ จึงไม่ควรมอบบทบัญญัติเปลี่ยนแปลง ระเบียบบริหารบุคคลภายในของ รัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ ควรเป็นหน้าที่ ของหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารและ กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจกำหนดหลักเกณฑ์ ให้รัฐวิสาหกิจออกระเบียบบริหารงาน บุคคลตามความเหมาะสม	ได้แก้ไขร่างฯ ตามความเห็นโดยเพิ่มเป็น วรรคท้ายของร่างมาตรา ๓๖ แล้ว

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
๑๘. การดำเนินการทางวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูล (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)	(๑) การดำเนินการทางวินัยของรัฐวิสาหกิจ มีข้อเสนอแนะให้มีบทบัญญัติยกเว้นสำหรับรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่แตกต่างจากระเบียบข้อบังคับของราชการ ให้ลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้แม้ไม่มีระเบียบกำหนดไว้	(๑) การดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาได้เพียงใด ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น ๆ
	(๒) อำนาจการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย มีข้อเสนอให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ด้วย	ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจทั่วไป ในร่างมาตรา ๑๘ วรรคสาม เพื่อให้ประธานกรรมการ ป.ป.ท. สามารถมอบหมายให้เลขาธิการลงนามเอกสารแทนได้ ซึ่งครอบคลุมกรณีตามความเห็นแล้ว
๑๙. การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑)	ควรให้มีการขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ทุกกรณี ไม่จำกัดเฉพาะพยานหลักฐานใหม่	การกำหนดให้มีพยานหลักฐานใหม่ มีลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรา ๙๙ แห่งพร.ป.ป.ช. แล้ว อย่างไรก็ตามหากผู้ถูกลงโทษทางวินัยจะขอให้ทบทวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็สามารถอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔๓
๒๐. อำนาจสั่งลงโทษของนายกรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)	นายกรัฐมนตรีอาจไม่มีอำนาจสั่งการได้โดยตรงในบางกรณี เช่น รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์รัฐบาลจะใช้การกำกับดูแลทางอ้อม ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การขอความร่วมมือ การส่งบุคคลเข้าเป็นคณะกรรมการบริษัทเพื่อบริหารงาน เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจสั่งลงโทษให้ออกจากงานได้ และให้มีผลเป็นการเลิกสัญญาจ้าง จึงไม่สอดคล้องกับหลักการเลิกจ้างที่เป็นอำนาจของนายจ้าง	บทบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขปัญหากรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดทางวินัย แต่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัยหรือไม่มีกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลให้อำนาจไว้ จึงกำหนดให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการสั่งลงโทษไว้ให้ชัดเจน

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๒๑. การใช้สิทธิอุทธรณ์และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓).</p>	<p>(๑) ระยะเวลาฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๓๐ วัน ตามร่างมาตรา ๔๓ เป็นระยะเวลา น้อยกว่าที่กำหนดในมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่กำหนดเวลาไว้ ๙๐ วัน จึงควรกำหนดระยะเวลาให้สอดคล้องกัน</p> <p>นอกจากนี้ กฎหมายทั้งสองฉบับต่าง มีลำดับศักดิ์อยู่ในระดับพระราชบัญญัติ เช่นเดียวกันไม่ควรกำหนดให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. สามารถทบทวน คำวินิจฉัย ก.พ.ค. ได้</p>	<p>(๑) ร่างมาตรา ๔๓ มีหลักการเป็นการ กำหนดขั้นตอนการทบทวนมติ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในลักษณะที่เป็นการ ร่วมกันทำงานระหว่าง ก.พ.ค. และ คณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยหาก ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยให้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาทบทวน หากมีเหตุผลสมควรคณะกรรมการ ป.ป.ท. ย่อมดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องมี การฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด นอกจากนี้ หาก ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ หรือ ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวน ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองสูงสุดได้ทันทีเพราะได้ผ่านการ พิจารณาอุทธรณ์จากทั้ง ก.พ.ค. และ คณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ซึ่งเป็นแก้ไข ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ๒ ฉบับ ในปัจจุบัน ที่สามารถกระทำได้โดยการแก้ไข กฎหมายในระดับ พรบ.</p> <p>สำหรับระยะเวลาตามร่างมาตรา ๔๓ ที่ให้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ เนื่องจากประสงค์จะให้มีการนำคดี เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด โดยเร็วเพราะเป็นเรื่องที่กระทบสิทธิของ ผู้ถูกกล่าวหา</p>
	<p>(๒) ควรกำหนดให้มีการอุทธรณ์ไป ยังศาลปกครองชั้นต้นตามหลักพิจารณา คดีทั่วไป เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่ใช่องค์กรศาลที่มีวิธีการปฏิบัติเหมือน ศาลปกครองชั้นต้น ที่จะกำหนดให้เรื่อง ไปศาลปกครองสูงสุดโดยไม่ผ่าน ศาลปกครองชั้นต้น</p>	<p>(๒) เนื่องจาก ก.พ.ค. เป็นคณะกรรมการ ผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของ ก.พ.ค. ก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สูงสุดได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๖ แห่ง พระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ร่าง มาตรา ๔๓ กำหนดให้เมื่อ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วยกับผลการทบทวน ผู้ถูกลงโทษดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองสูงสุดได้ จึงสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ แล้ว</p>

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
	(๓) การฟ้องร้องคำสั่งลงโทษวินัย เป็นปัญหาข้อพิพาทการบริหารงานบุคคล อยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงาน ไม่ใช่ ศาลปกครอง	(๓) ร่างมาตรา ๔๓ มีขึ้นเพื่อบังคับใช้ กับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ โดยมีได้กำหนด เป็นการเฉพาะสำหรับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ทั้งนี้ สอดคล้องกับการดำเนินการตาม พรป. ป.ป.ช.
๒๒. การกระทำที่ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือละเมิด ต่อหน่วยงานของรัฐ หรือออกเอกสาร สิทธิโดยมิชอบ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๕๖)	บทบัญญัติกฎหมายไม่ชัดเจนว่า ให้หน่วยงานรัฐดำเนินการใดได้บ้าง ดังนั้น จึงเสนอแนะให้ปรับปรุงร่าง มาตรา ๕๖ เพื่อความชัดเจนและเหมาะสม	กรณีดังกล่าวมีกระบวนการของ ทางราชการรองรับอยู่แล้วไม่จำเป็นต้อง กำหนดไว้อีก
๒๓. การมี ใช้น้ และ พกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.	เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมาย เช่น ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้สอบสวน รวมถึงอำนาจขอศาลออกหมายจับ และคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ แต่ไม่มี บทบัญญัติคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในเรื่องการพกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ดังนั้น เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการ ปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการได้สวน และการแสวงหาพยานหลักฐาน จึงเห็นควร ให้คงบทบัญญัติตามร่างเดิมที่เสนอ ในมาตรา ๕๒/๒ ให้กรรมการ อนุกรรมการ ได้สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ มี ใช้น้ และพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะเช่นเดียวกันการปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานได้สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	การดำเนินการขออนุญาตเกี่ยวกับอาวุธ ปืนเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ประกอบกับการทำงานของ เจ้าหน้าที่มุ่งเน้นการได้สวนเพื่อหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเป็นสำคัญ มีใช้ลักษณะที่ ต้องมีการปะทะกับผู้กระทำ ความผิด เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประเด็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง/การพิจารณา
<p>๒๔. การป้องกัน การทุจริตในภาครัฐ และการขจัดความเดือดร้อนของประชาชน (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๕๘/๒)</p>	<p>(๑) ควรคงอำนาจให้มีการรายงาน ต่อคณะรัฐมนตรีไว้ หากหน่วยงานจงใจ ไม่ดำเนินการ เพื่อให้เกิดสภาพบังคับให้ หน่วยงานปฏิบัติได้</p>	<p>(๑) การแจ้งให้ประชาชนทราบย่อม ก่อให้เกิดสภาพบังคับมากกว่าเพราะปัจจุบัน ประชาชนมีส่วนร่วมเข้ามาตรวจสอบและ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว</p>
	<p>(๒) การไม่กำหนดให้แจ้ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพบที่มีการ ส่อทุจริต อาจส่งผลกระทบต่อสำนักงาน ป.ป.ท. โดยตรงในการสอบการทุจริตในภาครัฐ โดยอาจมีเจ้าหน้าที่ที่เห็นว่าเป็นกรณี ทุจริตต่อหน้าที่ที่อยู่ในอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ดำเนินการ</p>	<p>(๒) การดำเนินการเกี่ยวกับการทุจริต เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถ มอบหมายได้อยู่แล้ว ส่วนกรณีที่อาจมีความ คืบเกี่ยวกับการทุจริตเป็นเรื่องภายในที่ สำนักงาน ป.ป.ท. จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ การตรวจสอบหากเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ ไม่ดำเนินการ</p>
	<p>(๓) ในการดำเนินการตามร่าง มาตรา ๕๘/๒ ควรให้สำนักงาน ป.ป.ท. สามารถใช้อำนาจตามร่างมาตรา ๑๔ ได้ เนื่องจากอาจมีหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือ</p>	<p>(๓) ร่างมาตรา ๕๘/๒ มุ่งหมายให้มีการตรวจสอบแม้ว่าในบางกรณีอาจไม่ได้เป็น ความผิดแต่เกิดความเสียหายเดือดร้อนก็ควร ต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเรื่อง ความร่วมมือกัน ไม่จำเป็นต้องใช้กฎหมาย กำหนดให้อำนาจแต่อย่างใด</p>

เข้าถึงง่ายผ่านระบบ
เว็บไซต์กลางภาค
เว็บไซต์กรม
LawTalk Thailand
(ใช้ระบบผ่าน Facebook)
บริการประชาชน
สิ่งใหม่จากภาค
สมัครสมาชิกใหม่
ศาลฎีกาสูงสุดเพื่อการเข้าถึง

โทรศัพท์: 202-149-212
อีเมล: info@lawtalk.go.th
02-02-27
00-02-27

ดูใจ | **บุรี** | สมัครใช้งาน | เพื่อสิ่งที่ดีขึ้นของคุณดูใจ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม...

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้ดำเนินการทบทวนร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... โดยวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานด้านกา...

Attachments:

สำเนาฉบับร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.pdf	[] 2421 Kb
ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.pdf	[] 7833 Kb
รายละเอียดการตรวจประเมินความพร้อม (checklist).pdf	[] 2350 Kb
หลักเกณฑ์การตรวจประเมินความพร้อม (checklist).pdf	[] 8572 Kb

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็นฯ ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

Lawamendment

ดูประวัติ **เผยแพร่** เป็นคนแรกในหมู่เพื่อนของคุณที่ดูใจสิ่งนี้

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่...) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการตามแผนการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยได้มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดฟันและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สำนักงาน ป.ป.ท. จึงกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่...) พ.ศ. ระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ - ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

Attachments:

- ร่าง พรบ.มาตรการฯ (ฉบับที่ 4).doc [] 157 Kb
- ใบวิเคราะห์ผลกระทบร่าง พรบ.มาตรการ.docx [] 31 Kb

Add attachment

หน้าหลัก | สารจากนายกรัฐมนตรี | นิยามศัพท์กฎหมาย | วิธีการใช้งาน | กระดานสนทนา | คณะกรรมการ
มท.รณาทองกฎหมาย | ความคิดเห็นล่าสุด | แจ้งปัญหาการใช้งาน | FAQ & Help Desk | รามดังกฎหมายไทย | Site Map

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

คิดค้นที่
หน้าเว็บไซต์
บัญชีของ
ฝ่ายบริหาร
ร่างกฎหมาย
ที่แก้ไข
ฉบับล่าสุด

โดย
กรม
กฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
Office of Public Sector Anti-Corruption Commission (PACC)

1. พระราชบัญญัติมาตรฐานการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ .. หน้า .. วันที่ 12 - 27 ก.ย. 2561)
 2. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ .. หน้า .. วันที่ 12 - 27 ก.ย. 2561

ข่าวที่เกี่ยวข้อง
 * พ.ร.บ. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ .. หน้า .. วันที่ 12 - 27 ก.ย. 2561
 * พ.ร.บ. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ .. หน้า .. วันที่ 12 - 27 ก.ย. 2561
 * พ.ร.บ. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ .. หน้า .. วันที่ 12 - 27 ก.ย. 2561

มีผู้เข้าอ่าน 219 ครั้ง

มีผู้ประชาพิจารณ์ 17 รายการ

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นในร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ช. www.pacc.go.th ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ○ Office of the Council of State ○

ค้นหาเอกสาร

หน้าหลัก | องค์การ | รับฟังความคิดเห็นหรือทูลเกล้าฯ | ห้องสมุดกฎหมาย | ความรู้ | หน่วยงนในสังกัด | ประชาสัมพันธ์ | สนับสนุนเว็บไซต์

สมาชิกเว็บไซต์

ค้นหา

ช่วยเหลือ

ชื่อเรื่อง: มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ปีงบประมาณ: [Dropdown menu]

ชื่อเรื่องและปีงบประมาณเอกสาร: ปีงบประมาณและปราบปรามการทุจริต

- Relevance Date
- เริ่มต้นหาใหม่ คัดลอกผลค้นหาเดิม
- คัดลอกแฟ้มคำย่อ เชื่อมเงื่อนใยระหว่างข้อคำค้นคล้าย และ(AND)

ลบคำค้น

ผลการค้นหาประมาณ 4 รายการ ค่าเริ่มต้นคือ ปีงบประมาณและปราบปรามการทุจริต (27,077 รายการ)

ปีงบประมาณ	ชื่อเรื่องและปีงบประมาณเอกสาร
<ul style="list-style-type: none"> ▪ แสดงทั้งหมด (1407) ▪ กฎหมาย (1226) ▪ ข้าราชการบำนาญ (36) ▪ ร่างกฎหมายที่คิดให้โครงการรับฟังความคิดเห็น (4) ▪ พระราชบัญญัติ (18) ▪ Thai Code Annotation (68) ▪ ความเห็นทางกฎหมายคำวินิจฉัย/คำพิพากษา 1 ▪ งานวิจัย/บทความ/ผลสัมฤทธิ์ (49) 	<p>ร่างหลักเกณฑ์การกำหนดคณะกรรมการกรณีคนละบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่นำหน้าชื่อร่วมกัน (รับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๒) [PDF]</p> <p>... เกี่ยวกับการบริหาร และกิจการบริหารคนละคนละบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่นำหน้าชื่อร่วมกันและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประทับใจ หรือกิจการร่วมต้องทำด้วยความโปร่งใสอย่างเคร่งครัดปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง เช่น คณะกรรมการคัดเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๑,๑๓๓ ข้าราชการบำนาญ ๑,๑๕๕ เป็นกาวติดระหว่างเรือให้สามารถทำงานที่คิดหรือเป็นเรื่อง ซึ่งต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อประมวลการตัดสินใจของผู้บริหารและอำนาจ ๓๖๓ กฎหมาย ๑๑๕๕ เป็นการพิจารณาข้อมูลที่ได้รับ ...</p> <p>ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น, update ลำดับ: 15/03/2562 : แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น"</p>

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๑๔ พ.ค. ๒๕๖๒ ถึง ๑๕ มิ.ย. ๒๕๖๒) [PDF]

ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น - -
 ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น, update ลำดับ: 15/03/2562 :
 แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น"

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึง ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓) [PDF]

ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น - - ค ชัยแจง ตามที่สำนักงาน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เพื่อพิจารณาเห็น และโดยในขณะนั้น คณะกรรมการ อยู่ระหว่างการพิจารณาของพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้ แยกหน้าร่างพระราชบัญญัติส่งสำนักงานเพื่อให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ หักสามารถร่วม แสดงความคิดเห็นได้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึง ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ส่วนที่สามคณะ ...

ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น, update ลำดับ: 17/06/2563 :
 แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น"

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. [PDF]

ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น - -
 ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น, update ลำดับ: 26/03/2562 :
 แหล่งข้อมูล "ร่างกฎหมายที่จัดให้มีโครงการรับฟังความคิดเห็น"

เปิดรับฟังความเห็น พรบ.
พ.ร.บ. ๒๕๖๕-๑-๑๐

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

- ▶ ประกาศ ๒๕๖๕-๑-๑๐ เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ร.บ. ๒๕๖๕-๑-๑๐
- ▶ ประกาศ ๒๕๖๕-๑-๑๐ เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ร.บ. ๒๕๖๕-๑-๑๐

หลักฐานการเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายและรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

การจัดทำกฎหมายลำดับรองตามร่างพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร
ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายลำดับรองที่ต้องจัดทำตาม ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๑. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การกำหนดเครื่องแบบและการแต่ง เครื่องแบบของกรรมการ ป.ป.ท. และ ที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ (๙)	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบ ชนิด และส่วนของเครื่องแบบ หลักเกณฑ์การแต่ง เครื่องแบบของกรรมการ ป.ป.ท.	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๒. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย บัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ (๙)	กำหนดลักษณะ รูปแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษา กรรมการ ป.ป.ท. หลักเกณฑ์การขอมิบัตร การใช้บัตร อายุของบัตร	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๓. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย บัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๑๗ (๙)	กำหนดลักษณะ รูปแบบบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หลักเกณฑ์การขอมิบัตร การใช้บัตร อายุของบัตร	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๔. ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ท. เรื่องการมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตาม มาตรา ๑๘	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ มอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้า พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรรค ๑ แทนคณะกรรมการ ป.ป.ท.	ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๕. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ตามมาตรา ๑๙/๑	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ เปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๖. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดี ตามมาตรา ๒๑/๑	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. รวมทั้ง ผู้ซึ่ง ช่วยเหลือ บุคคล ดังกล่าว เมื่อถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๗. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การแต่งตั้งที่ปรึกษา ตามมาตรา ๒๑/๒	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง ที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท. และจำนวน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ท.	ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ

กฎหมายลำดับรองที่ต้องจัดทำตาม ร่างพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๘. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย ค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และ สิทธิประโยชน์อื่นของที่ปรึกษา ตาม มาตรา ๒๑/๒	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่าย ค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิ ประโยชน์อื่นของที่ปรึกษา	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๙. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยไต่สวน ตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการไต่สวน การแต่งตั้ง และองค์ประกอบขององค์คณะผู้ไต่สวน การแจ้งข้อกล่าวหา การจัดทำสำนวนไต่สวน การนำพยานความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟัง การคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา การขอทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ของ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๑๐. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่ง จำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้น ตามมาตรา ๒๘	กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการมอบหมาย เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา และหลักเกณฑ์ การพิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือ สั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นของเลขาธิการ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๑๑. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การคัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ในการ ใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๓๙	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอคัดสำเนาสำนวน การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อประโยชน์ ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ
๑๒. ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ตาม มาตรา ๕๒/๑	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท.	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัติ มีผลใช้บังคับ